

[illegible]

[illegible][illegible]

وگر روز به خواب آید انظر
 و بی شخص کتابی سب گویان
 که میری بزرگو نکا آئین ہے
 یہ سنکر ز روی نشان و طرب
 سپہدار بابک فی ہر یہ کما
 لگی کنسی مردم کہ ساسان نام
 کہ مسکن گزین یہ چون ہی کمان
 بہ واقعہ کوتاہ بیدار جب
 شمع کے جو ہمراہ ساسان گیا
 یہ خلوت میں بولاشہ ذوالکرام
 خطری نہ ساسان نے پاسخ دیا
 لگا کنسی بابک کہ ز نہاریان
 نگوئی گردن میں تری ساتھ اب
 وہ بلوٹکار دار کا پہنچیں پیر
 جو نام و نژاد آشکار کیا

[illegible]

کجی اونی کی پھولان حسی جوان
 حصار و دان فی نی پی خ
 وانی ده وون گران پی
 دو بیب صبا کام پی پی
 یو لیکر شاد و ده نامدار
 خونی سی لالی ده رشک

کی دیکھو که ساسانیان و کلا...
 دیوچین از ننگ های و کلا...
 همی ملک ملک ساسانیان...
 کردن آنی همون او بخایان...
 کی دیکھو که ساسانیان و کلا...
 دیوچین از ننگ های و کلا...
 همی ملک ملک ساسانیان...
 کردن آنی همون او بخایان...

ساسانیان و کلا...
 دیوچین از ننگ های و کلا...
 همی ملک ملک ساسانیان...
 کردن آنی همون او بخایان...

ساسانیان و کلا...
 دیوچین از ننگ های و کلا...
 همی ملک ملک ساسانیان...
 کردن آنی همون او بخایان...

کی دیکھو که ساسانیان و کلا...
 دیوچین از ننگ های و کلا...
 همی ملک ملک ساسانیان...
 کردن آنی همون او بخایان...
 کی دیکھو که ساسانیان و کلا...
 دیوچین از ننگ های و کلا...
 همی ملک ملک ساسانیان...
 کردن آنی همون او بخایان...

کی دیکھو که ساسانیان و کلا...
 دیوچین از ننگ های و کلا...
 همی ملک ملک ساسانیان...
 کردن آنی همون او بخایان...

۱۶۷
 کمال الدین کا کہنا کہ یہ سب
 درویشاں ہمارے ہیں اور ان کے
 بچاؤ کے لیے ہمیں کوشش کرنی
 ہے۔ یہ سب بچے ہیں جو
 گھریلو کاموں سے بچنے کے
 لیے آئے ہیں۔ ان کو
 تعلیم دینا چاہیے۔
 اور ان کو روزگار
 دلانا چاہیے۔

[illegible]

کیا جبکہ جاوید ہوا، اور وزیرین میں
یادہ واپسین باوریں ہوئیں یہ کہیں
روار سچا چاروں کی یہ کہیں
کسی ایک موقوف ہوئیں یہ کہیں
کشند و واراکل نہ جان پو
ل دجانی حکوم سلطان ہو
نزل احسان کب

ستمندانی را بر سر
 بوی خوش و گرم سبکو شادوان
 باویند و شنگه ابداران
 سبکو با نامه بردی کی نامه روان
 کیا با نامه بردی کی با سبکو
 که باویند و شنگه کو بیان سبکو
 که چون شمع روشن کو بی سبکو
 بران او می آید و روشن کیا
 حضور جبار که نور شنگه

گو کہ بارشاهی نصیب فرزند
غم و زردی دل سنی هوا و بوی
تورہ اس جہان میں بجا چشم
پڑ پڑ نہ ہو تو ای ناجور
کہ اوں ترا حکم کیسرہ بجا
مرانک و ناموس کرنا کھا
پر پھر ہوش کل احسام ہے
رطن سی او کی پیدا ہو پو
ی صبح کو کیجیو شاو کام
نوط رکنا تو لیل و نثار
رسم و آئین گشتا سپاہ
رفی کیسر نہ پرا کیا
ارای فرخ صفات
وہو جان آفرین
بخند را جمہور

سعادتی کیا جلو شاه جهان
 شہساری گفتار شیرین بی آب
 آبرام جاتا ہوں سوی عدم
 وحییت کرو نہیں سہتی کچھ اگر
 سکندر یہ بولا ز روی صفا
 لگا کہنی دارا کراہی بادشاہ
 مری فخر اگر دہشتنگ نام ہی
 اوسے عہد میں اپنی لانا خور
 تو اسقدر یاد رکھا کہ یہ تو نام
 نہ برہم کوئی رسم ہونے پیار
 کہ قائم رہی دین لہر اسپشاہ
 سکندری دارانی جو کچھ کہا
 کہ اپنی دہن پر سکندر کا ہاتھ
 کہ نصیحت ہوئی محسوس جان زین
 ہوئی چشم دارا کی جہوقت بند

[illegible]

وفاقیہ کی پابندی

اسی طرح یہ سب لوگ جو تشریف لائے
 ان کی یادیں ہمیں ہمیشہ یاد رہیں گی

[illegible]

لکا کاپنی منکر شتر عالم حیر
 غرض وندی انی لی جام چار
 که کمالی جوان حیدر وقت نام
 کسی فی سکندر کو پچان کر
 ولی دوزخ اسکندر نامدار
 شتایی سی او بکر دوسون
 احتب او کی ذرا فی نهی سوا
 شب تیره تی راه گم کر گئی
 اسکندر فی چارون و حاکم
 که حق من ہی سیری سار فال
 کیا منی معلوم یہ جاکی ان
 ولی سار سیری من تات جنگ
 که میر اجمان ازین باری
 غرض جنگ و پیکار مالی قرار

جنگ کروڑوں

[illegible]

جنگ کردن

که میسر شود منی چون بر از در قوای
و ده مردم و دانی خوداری کی
بن کلاه بوی بن دو سونی
دارد کار کا زمین
وزیر دی و کاری را بی زمین که
منی که

[illegible][illegible][illegible]

توئی ایامی که در این دنیا
بوی یار و راه راوی از این دوران
بوی دوس و بس بوی زلفان
هو او دلی می سازد در این زمان
بوی لعل آن رخسار و لب نهان
بوی لبستان من بهی نیست بی
بوی خوش روی تو که در این عالم
غرض صفا هستی و مهر مشک و نسیم
دیکن زهره زبان کوئی حسن
شده دم فروخته ز کجایم

[illegible]

هزارون لیران کی طرح حرم
 بنار و میونگار نرسازد کام
 که یان انگلی من پشیمان بود
 جو که چاه بی مسی آن شمع
 غرض صبح کر کی دین پر گیا
 منظر بود ارب فرخ نهاد
 ہما کو لکھا قصہ داران کا
 جانی یہ سمجھا کہ ہاں بیجان
 کیا یہ ظلم و سنی دار اب کو
 تو دین تہائی بعد تہیاج
 جہانین بعد جاہ و خشم ہا

جلوس ارب سپرہمن بر سخت این

هست خلق لطیف و حسان کیا	بر اندازان تخت پر جلوه گر	جهانم از آوازه مشغ سیر
سپاه و رعیت کو شادان کیا		

این دیوانی که در این دیوانه برون

[illegible]

تہذیب و تمدن ایران
سلطنت ایران
تاریخ و تمدن ایران
تہذیب و تمدن ایران

خوار و خوار و خوار و خوار
خوار و خوار و خوار و خوار
خوار و خوار و خوار و خوار
خوار و خوار و خوار و خوار

کہ کاوش و کوشش و کوشش و کوشش دلیران و کوشش و کوشش و کوشش جو پوچھ پوچھ میں بیان و کوشش فرامرز جنگی دلاور جوان شکار و کون بخت سی پر کما ولی تابش بین اب جہی تو بہر خدای خدنگ و کمان دیباہی سنی ہر کمان خدنگ پس نکل کہ چہ چسب بد ہنا کیا وہین ستم فی شکر خدا تہمت سی پھر جان نصرت ہو نوارہ ہی اور سا رہا سیران ولیکن سوار ایک باقی رہا کہاؤسی یہ ماجرا سرسبر لکی رونی رستم کی مان از زار	کہی بادشاہان فرخ ہنا یکی اس جہانسی مری و بزو ہل بانی کر باہوین ہی ہر مراکینہ لی تجھی اگر ہیان ہوا وہ کہ چاہی تھی جو کہ قضا دزدون فی چوڑا کبھی کہ ایمن ہوین زرونی بیان وہین سنی مارا اوس بیہنگ ہو ہفتہ لیکن درخت و شغل کہ بدخواہ سی اپنا کینہ لیا توقف کی اکدم نہ فوس ہو ہوی چاہ میں کشتہ خرو کلان سو وہ سیتا ہین شتابی گیا پس سر سوار زار زرو فوہ کر یہ بولی کہ دنیا سی انجام کار
---	---

کہی بادشاہان فرخ ہنا
یکی اس جہانسی مری و بزو
ہل بانی کر باہوین ہی ہر
مراکینہ لی تجھی اگر ہیان
ہوا وہ کہ چاہی تھی جو کہ قضا
دزدون فی چوڑا کبھی
کہ ایمن ہوین زرونی بیان
وہین سنی مارا اوس بیہنگ
ہو ہفتہ لیکن درخت و شغل
کہ بدخواہ سی اپنا کینہ لیا
توقف کی اکدم نہ فوس ہو
ہوی چاہ میں کشتہ خرو کلان
سو وہ سیتا ہین شتابی گیا
پس سر سوار زار زرو فوہ کر
یہ بولی کہ دنیا سی انجام کار

کہی بادشاہان فرخ ہنا
یکی اس جہانسی مری و بزو
ہل بانی کر باہوین ہی ہر
مراکینہ لی تجھی اگر ہیان
ہوا وہ کہ چاہی تھی جو کہ قضا
دزدون فی چوڑا کبھی
کہ ایمن ہوین زرونی بیان
وہین سنی مارا اوس بیہنگ
ہو ہفتہ لیکن درخت و شغل
کہ بدخواہ سی اپنا کینہ لیا
توقف کی اکدم نہ فوس ہو
ہوی چاہ میں کشتہ خرو کلان
سو وہ سیتا ہین شتابی گیا
پس سر سوار زار زرو فوہ کر
یہ بولی کہ دنیا سی انجام کار

تہذیب و تمدن ایران
سلطنت ایران
تاریخ و تمدن ایران
تہذیب و تمدن ایران

کہی بادشاہان فرخ ہنا
یکی اس جہانسی مری و بزو
ہل بانی کر باہوین ہی ہر
مراکینہ لی تجھی اگر ہیان
ہوا وہ کہ چاہی تھی جو کہ قضا
دزدون فی چوڑا کبھی
کہ ایمن ہوین زرونی بیان
وہین سنی مارا اوس بیہنگ
ہو ہفتہ لیکن درخت و شغل
کہ بدخواہ سی اپنا کینہ لیا
توقف کی اکدم نہ فوس ہو
ہوی چاہ میں کشتہ خرو کلان
سو وہ سیتا ہین شتابی گیا
پس سر سوار زار زرو فوہ کر
یہ بولی کہ دنیا سی انجام کار

کہی بادشاہان فرخ ہنا
یکی اس جہانسی مری و بزو
ہل بانی کر باہوین ہی ہر
مراکینہ لی تجھی اگر ہیان
ہوا وہ کہ چاہی تھی جو کہ قضا
دزدون فی چوڑا کبھی
کہ ایمن ہوین زرونی بیان
وہین سنی مارا اوس بیہنگ
ہو ہفتہ لیکن درخت و شغل
کہ بدخواہ سی اپنا کینہ لیا
توقف کی اکدم نہ فوس ہو
ہوی چاہ میں کشتہ خرو کلان
سو وہ سیتا ہین شتابی گیا
پس سر سوار زار زرو فوہ کر
یہ بولی کہ دنیا سی انجام کار

پادشاه شاد و زان ردا
روید و پند و اندیشه
نشان داد و این که گاه و گاه

زال زین و چرخ و تاج و تخت و تاج خوابی نماند

او خوابی نماند

شیرین و ناز و حال نماند
که با دست و پا و پند و اندیشه
نشان داد و این که گاه و گاه

کمی می زد و می زد
که از دست و پا و پند و اندیشه
نشان داد و این که گاه و گاه

چون زین و چرخ
نماند و پند و اندیشه
نشان داد و این که گاه و گاه

گر کشیده سپید و چرخ
بوانال و گریه آغاز
بوی رستم و زال گرم فغان
و دست و پا و پند و اندیشه
نشان داد و این که گاه و گاه

که با دست و پا و پند و اندیشه
نشان داد و این که گاه و گاه
نشان داد و این که گاه و گاه
نشان داد و این که گاه و گاه

پیر و پادشاه و پند و اندیشه
نشان داد و این که گاه و گاه
نشان داد و این که گاه و گاه
نشان داد و این که گاه و گاه

که با دست و پا و پند و اندیشه
نشان داد و این که گاه و گاه
نشان داد و این که گاه و گاه
نشان داد و این که گاه و گاه

نشان داد و این که گاه و گاه
نشان داد و این که گاه و گاه
نشان داد و این که گاه و گاه
نشان داد و این که گاه و گاه

نشان داد و این که گاه و گاه
نشان داد و این که گاه و گاه
نشان داد و این که گاه و گاه
نشان داد و این که گاه و گاه

Handwritten text at the top of the page, likely a title or introductory note, written in a cursive script.

که بر نوکر زوال زوکیست اورم خیل ایچی لسی توس نه بر نوکر کی نه تپا گزارش یکه تا بوغین بار بار تو بخش از سر لطف می خطا که ایوان مرا شکستان جو تری ساه پیش شهنش چون جو جای کی کرش در جسد اگر ز ندکی تجکو مشغور ہے تقن فی واد کو بیخ ویا عوض سکی لی مجسی تو کج دوز کیزان رطلت و گلهزار تو کر جم ای سر و بر فرا نمین جامی بکوی گنج دوز نراوه تری رسم کینه خواه	کرون آج شسته شیمی شست و ده بر لاکه می من نگه بر جوس مرجی جسم برای لی نامور کرون گنجی گشته خنجام کار که دست ز مجو بر صبر آ مری که دوز حل کی همان بو قسم می ز میر خدر بر گر کرین کری لطف با سلی یا بکوبند و ده بر لاکه اب اشپی دور بی تو بایند بر کر می پاس آ مری قید کرنی فی اب رگند در بی به تاج گو هر گکار تجی پیشش و دن روی نیان که اوستی بیو ده گوئی نه کر خدای بی فرامشی بی حکم شاه	Handwritten text in the right margin of the central section, continuing the narrative or commentary.
---	---	--

Extensive handwritten text on the right side of the page, likely a continuation of the story or a commentary, written in a cursive script.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a conclusion or a separate section, written in a cursive script.

کرم علی سبزه دودگار جو
 نایاب امری سبزه بارگه
 نایابی به رسم
 کرم علی سبزه دودگار جو
 نایاب امری سبزه بارگه
 نایابی به رسم

کرم علی سبزه دودگار جو
 نایاب امری سبزه بارگه
 نایابی به رسم
 کرم علی سبزه دودگار جو
 نایاب امری سبزه بارگه
 نایابی به رسم

کرم علی سبزه دودگار جو
 نایاب امری سبزه بارگه
 نایابی به رسم
 کرم علی سبزه دودگار جو
 نایاب امری سبزه بارگه
 نایابی به رسم

کرم علی سبزه دودگار جو
 نایاب امری سبزه بارگه
 نایابی به رسم
 کرم علی سبزه دودگار جو
 نایاب امری سبزه بارگه
 نایابی به رسم

باد که از کوه سحر بوزن
 زلفش بر آید و بوی خوش
 در آن کوه سحر بوزن
 زلفش بر آید و بوی خوش
 در آن کوه سحر بوزن
 زلفش بر آید و بوی خوش

در هر روز از آفتاب
 زلفش بر آید و بوی خوش
 در آن کوه سحر بوزن
 زلفش بر آید و بوی خوش
 در آن کوه سحر بوزن
 زلفش بر آید و بوی خوش

کی مشق کوه کی به مقام
 زلفش بر آید و بوی خوش
 در آن کوه سحر بوزن
 زلفش بر آید و بوی خوش
 در آن کوه سحر بوزن
 زلفش بر آید و بوی خوش

شعل و دین چند قسمی شل شیر
 کی ترسم ششیر این تک را
 جو و کما تو بی هر اسان جو
 جو اندوکی باز دست پر
 گاه کنی یون بعد از گاه
 کسوتی کیا که پر پنج کی عقد
 بهشت شش یون زبان بی آن
 تیر و پیر سخت بهوچی گزین
 لکی کنی مردم که ای نامدار
 مناسبی بی کس پر چلو
 و کانی گاهین هرگز بهر
 گریه ای هر جا دم شوق
 نهین فوج و کار که زنیار
 یسکر سران سپاه و لیر
 سوزین جو آبجی هم زنیار

هر آنکه درین پهلوان رسید
 که سیرغ کوس و و پاره کیا
 دین ششیران کوه گزینان جو
 سولی آفرین خوان پر سر بر
 ششم منزلی ای سر و زاده
 گذر و دانی ای دشوار تر
 چلی باد ششیران پهلوان
 یسکر سولی فوج اندیشه مند
 خدای نهین کر سکی کار نما
 تن جان سران زبر باد و
 ره نهخوان ملی بیعت کون
 شتابان سوغانه بود و شش
 مدو کار میرای بر و دگار
 لکی کنی انیاه آفاق گنیر
 کین جان تن خیره کسب شیار

در هر روز از آفتاب
 زلفش بر آید و بوی خوش
 در آن کوه سحر بوزن
 زلفش بر آید و بوی خوش
 در آن کوه سحر بوزن
 زلفش بر آید و بوی خوش

نوعی است که در این کتاب مذکور است و در بعضی از نسخه ها
 در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها
 در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها
 در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها

در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها
 در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها
 در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها
 در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها

در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها
 در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها
 در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها
 در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها

در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها
 در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها
 در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها
 در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها

در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها
 در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها
 در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها
 در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها

یکی است ایسان تازی نژاد	که هستی تیز فرستار مانند باو
احوال منزل سوم از راه بهشتخوان	
<p>در چرخ گرد و دگر سوار ولی تهاوه صندوق چرخ دگر این و کو صندوق کی بودین چو آید و ده مانند ابر سیاه و ده گردون صندوق ایسان بولی کارگر حکم تیغ و شمشیر زبون بودگی گرد و کواکب نخل و دین صندوق سی و دگر کیا زخم شمشیر بران رما هوا یک بیوش جنگی جوان بفضل الهی بر تندرست سپاس نه از جان آفرین می لعل گون نوش کی بعد از آن</p>	<p>را نهد اگر و اسفندیدار پڑا از دمای و شرم جب که تا شد و دانی پوچی گزند تو دایمی تیره هوا تا ماه کیا کهنه اوسل و دانی بد تو عاقل از دمای و زمان بهی پند طاعت جوهر گیم خروشان به افش غرند شیر دو پاره هوا و سید از دما تو کی نوشد از دین بهشتخوان توانا و خرم دل و جان و ده لاجاخر می سی و دین لگا کهنی بون اسیری کمان</p>

در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها
 در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها
 در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها
 در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها

در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها
 در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها
 در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها
 در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها در بعضی از نسخه ها

بجا آوردن من شرف خدمت شد
 که با یونان و روم و کوه کی طلب
 یک یاقوتی بجای یاقوت
 او را بگویم تو بهی رستم و فنا
 حضور چو افروزد شرف دیار
 تو را بهی شرف روز خند و یاد

بجا آوردن من شرف خدمت شد
 که با یونان و روم و کوه کی طلب
 یک یاقوتی بجای یاقوت
 او را بگویم تو بهی رستم و فنا
 حضور چو افروزد شرف دیار
 تو را بهی شرف روز خند و یاد

بجا آوردن من شرف خدمت شد
 که با یونان و روم و کوه کی طلب
 یک یاقوتی بجای یاقوت
 او را بگویم تو بهی رستم و فنا
 حضور چو افروزد شرف دیار
 تو را بهی شرف روز خند و یاد

پروین یاران از کین و زاریان این عالم جا بیاور

[illegible]

لیا جب وزیر شد نامدار
سکندر دادہ اسفندیار

هوی میر جغتو ارسته نرسو
 خروشان هو اکوس گون گنجان
 هو گرم صحران بازار جبک
 هو ارمون دشت دریای خون
 هو کس که بخت بخیران چهره دست
 گریزان هو می جبک ایرانیان
 غرض شاه کشتاب عالی تبدر
 و تبا سید تها شاه کا جو وزیر
 سطرلاب من یک ای نامور
 گزارش کیا اونی ایتد رار
 تو حاصل پوشخ و ظفر پرو
 یه ظاهر کیا جبک جاسپ فی
 که آهند یار جهانگیر کسو
 و گنبد اشی میان لاشتاب
 بجکر جاندار آفاق گیر

و لیران کی هوی جبک
 که لرزنده جس سی بهر کو قاف
 هزاره راون هو می صحران
 و نیش سواران ایران کون
 و لیران ایران کس بهر خوش
 تعاقب کو اونی کی جاسپ
 مواجکی قائم سر کو مسا
 که کس که بخت بخیران چهره دست
 که کس که بخت بخیران چهره دست
 جو هو گرم پیکار نهند یار
 تبه جوین یکدست ترکان چین
 که تبا سید تها شاه کا جو وزیر
 مواجکی قائم سر کو مسا
 توقف کو مت راهی جاشتاب
 روانه هوا یکسکه نام و وزیر

[illegible][illegible]

کیا اوستا کو بلای رکما زندا	کیا ملک مین دین شاه مروج کیا
--------------------------------	---------------------------------

سیدن گهرم سپهر ارجا
فنج شکنین و رنج و لهر اسپ
رستم کرون کشا سپهرستان
اجاسپ ای اهر اسپرست حورن کشا شاه

نسی شاه اجاسپ فی یخبر نبرمان گشتا سپه فاج گیر	که اسفندیار یل نامو سیان مگر گنبدن بجایه
--	---

سیدان لهر اسپ شاه
سیدان لهر اسپ شاه
سیدان لهر اسپ شاه
سیدان لهر اسپ شاه

سیدان لهر اسپ شاه
سیدان لهر اسپ شاه
سیدان لهر اسپ شاه
سیدان لهر اسپ شاه

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like "سیدان لهر اسپ شاه", "سیدان لهر اسپ شاه", and "سیدان لهر اسپ شاه".

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

وای چنین ایمن کی فزاید
 نکر تا هزار هزار فرمان برید
 غرض فتح پرانجی مغرور ستا
 سوا اسکی سب تا جباران
 جهاندا گشتا سب تها و اگر
 یکنه بعدل و کرم گسری
 کتابی پیدایوی و سپهر
 رکما نام اسفندیار ایک کا
 روی دیو نو تازی پر و ز جوب
 سوناسپ و س شیکا و توتا
 شیکا گریا ہی یا بان بیوت
 چایا سپر اسفندیار ایمن
 و بی کرو زمین تن اسفندیار
 بہت زور مند و جہر ہوتا
 یلکشتای فردوسی نامدار

[illegible]

کرون کجی من چایه
 غوغی من آیا جب پیشاه
 تو چو پیشاه
 تو از او این را
 کشته شد زشتی
 رسول خدا و نون
 کسان چو
 عیان مجبور
 جی این
 کین کی
 تو دوزخ
 جهان
 مری
 عیان
 مری

کبریا از آتش پرستی بپایان نهد
و ده ایله از عرش وین بپناه
کوی گزینان کند و دست نام
از دست او کاشا جهان
کبریا از آتش پرستی بپایان نهد
و ده ایله از عرش وین بپناه
کوی گزینان کند و دست نام
از دست او کاشا جهان

[illegible]

که در اسب می آید از شاه یک
 ده کرد شایسته و سپاه
 مناسبت زمین ملک و شایسته
 جوان دلاور و شایسته
 است و مردمی بهر دلاورین
 عیان او شایسته و دلیری
 می خنک کنی تا او شایسته
 که آن بی بافت جوهرین
 دارک ارباب کو آید که آن
 که چون ساسانه می بیند
 برسان بین اگر در شایسته
 شاد و شوخ و جوهری
 چاکر کردن

[illegible][illegible]

کتابوں کی خرید و فروخت کی اطلاع

[illegible]

بالیاس و الخضر و گرفتار کردن آفرین
الیاس از میدان شش قصه مزم

کے لئے ان کو اللہ کا شکر و ترغیب
میں پیدا کرنا چاہیے جس سے جب
ان کے دل میں یہ فیض پھیلے کہ
میں تو اللہ ہی ہوں اور وہ میرا
پروردگار ہے۔

پیشتر شد که بر خاقان
شهر دوم با شوکت و فرمان
غرض ملک چرخ بگردان
بهت که پیکر بی کسب
پیر انزلی پرانی یا
سر روم این ابد کرد
دوران کی از روی لطف عطا
زیاده کنی بهشت شایسته
کامیابی که بخار اکبر انور

هواجبیکه گشتایب لار فوج
 نه محکوم تنهاتنی اوسکی سپاه
 لکها پیریه نامر شتر خنجر کو
 میا تو کرد و نه سامان جنگ
 شتر کشتور خنجر الیاس شاه
 حقیقت یسکی سپه خنجرین
 سپه کی لیا سو ملک روم
 ابریهی کشتایب کربا
 سو لشکر خنجر آید و ان
 سر و پودینه تها و ت جنگ
 بوکشت و خون وین سقندر

کامیابی یون نموداران

کیا اوس نے اونی جا کر مال
دیر اندر و کوئی عین بیکار
کہ چننے والے کو غنا میں
نہا ہی اویسی ہی کام
دیر تو غنہ میں بی نام
کہ فقیر کا دانا ایک جون
سنا کی کیا یہ بیان
اوی فقیر کی کوئی کار
کہ اوس کا رنج

کتابت در این کتاب
نویسندگان
کتابت در این کتاب
نویسندگان
کتابت در این کتاب
نویسندگان

کتابت در این کتاب
نویسندگان
کتابت در این کتاب
نویسندگان

کتابت در این کتاب
نویسندگان
کتابت در این کتاب
نویسندگان

کتابت در این کتاب
نویسندگان
کتابت در این کتاب
نویسندگان

<p>کتابت در این کتاب نویسندگان کتابت در این کتاب نویسندگان</p>	<p>کتابت در این کتاب نویسندگان کتابت در این کتاب نویسندگان</p>
--	--

کتابت در این کتاب
نویسندگان
کتابت در این کتاب
نویسندگان

کتابت در این کتاب
نویسندگان
کتابت در این کتاب
نویسندگان

که تو توانی بر تو صدایان کجا
 و تو خستنی بر تو صدایان کجا
 عمل با تو توانی بر تو صدایان کجا
 جوار زلف بر تو صدایان کجا
 زردی سحر بر تو صدایان کجا
 خوشی سحر بر تو صدایان کجا

کمالون باداد و عطف کریم
 مسرتی کجاست عطف کریم
 غنای جیح خاطر فضل خدا
 رحلت نمودن
 یکا تو از جهان
 فانی یکا جاویدی

از بدین قتل قوی کجا
 زبانی رسم زبانه
 زبانی رسم زبانه
 زبانی رسم زبانه

<p>و عایتری کسره بوی مسجاب که بر لادن متصد و خوش شوق یسکرده نکلا فطر طرب نگایا بر و رایک مشت انگر لگی بوی کشتی دمان پرهم ولی هتا ز نزار نیروی بخت کیا چرخ پر زوری های پست کیا هر گرفتار از روی کین کیا کانه نین خرخ گزنده یار کری سر بلند و نکوین پسته مری دست و بازو کی بسته کین کما هوم فی تو هی سید و کر سیوش سپه دار عالی تبار سوانکی مری اور شهنزادگان که تکی نادر و فرمیدون نزد</p>	<p>پکار که ای شاه افره سیاب خدائی تری پان بهیجی تو غارتار یک سی با براب اوسی هوم فی خوب بچا نکر سید آوه سراسیمه و پرالم کیا شاه توران لی گوز و سوت نیز بر گز گیا پیش کچه زور و سوت او شها هوم فی او سکو شکا پین ز نانی کا هرگز نین اعتبار کری نادر و نکو دم مین تابه قضرع کنان هوی که باده و یون سها بهیجی کیا سها بهیجی ضر جهاندار تو ز رسته نادر جواهر و اعزیزت پهلوان مری بزرگان شمشیر نهاد</p>
---	--

نشان بر او سنی کجا
 نشان بر او سنی کجا
 نشان بر او سنی کجا
 نشان بر او سنی کجا

جهان بین چو زات پر دو کار
 نین هی کجا بقا زین کار
 گداوی دی یا دوشاه و وزیر
 کیو نین هی قضای گز
 جهاندار کا ولس اجم خشم
 نشان بر او سنی کجا
 چیل دوز کینه و نادر
 زبانی رسم زبانه

کیا لطیفی هوم کجا
 کیا لطیفی هوم کجا
 کیا لطیفی هوم کجا
 کیا لطیفی هوم کجا

نشان بر او سنی کجا
 نشان بر او سنی کجا
 نشان بر او سنی کجا
 نشان بر او سنی کجا

بہنیا او سی شہ فی با اقیانوس
 پیام پرزدان کیا سب بیان
 لگا کہنی تب خسرو و دلاکرام
 یہ لہو کیا او کو خست شباب
 گیاشیداہر سوی جای نرود
 لگا کہنی او سی یہ خسرو کہ اب
 زرو ملک و گوہر کرمی عطا
 کہ ہرگز نہیں مسینہ کہنی ہی پاک
 ستکار ہی بروم آزار ہے
 یہ بھیجا پیام او سی نرود کہین
 نہ کہین مرد کا کری کہنی غم
 نمایان تھا چہرہ سی آثار خشم
 تو کہتا روان مجھے شمشیر کہین
 کہ ہو سنا تہذیب کی جبکہ آزا
 مروز ہی سی شاہ گرد و جان چاہ

عقب دوی نامی کالکریجوب
روان کچر سوی انوسیدار
کماشتی نیند که روز دگر
که انصت کی بجای نامور
کما نونی چوپکه سواد کجوار
عقب تری لایانی فغان شای
ده بود لاله ای دلمیز شای
که در شای

کمالیون که ای پادشاهان و پادشاهان
 کمالیون که ای پادشاهان و پادشاهان
 کمالیون که ای پادشاهان و پادشاهان
 کمالیون که ای پادشاهان و پادشاهان

بیا گردن و پیشانی بپایان
چنان دارم که او سر از چرخ
کیار در بر چند نشیندانی
هم گشمتی بهوی من هم
سختی کنی ای پروردگار
لایق یون رسیده نامدار
گی ساسنی مثل شیراز

ہر شاہ تو را کو دیکر شکست
 سپاہ گران کیے تو جا بان
 پہنچو رشتا بی نہن سرج
 کہ تا فتنہ کشورین بر پائے ہو
 کہ تو جا کی اب سو ہندستان
 رہند ہی سو چین آئیں
 کہ ہم ہو لمحہ و فوج گران
 سپہ دار تو را کو کیجا سیر
 روا نہ ہوا سو تو راں دیا
 گئی اس کی ہمراہ با فو شان
 سپہ کی ہومان کو تہ و در
 عقب اس کی نیزان و شہ کیا
 ہو اگر کم بازار پیکار تب
 کہ گردان ایزد النبی کہ نہ خوا
 ہو ی گرم پیکار و نو سوار

[illegible][illegible]

از آن باب که
مجلسی است
و در آن
شماره
از آن باب که
مجلسی است
و در آن
شماره

بوشاه کی دل کیت سخت در درد
 یسبحا سپیدار شود پیرہ حال
 غم زل ہو جو غم غم زبان
 بیت غم غم غم غم زبان
 دل زاری غم غم غم زبان
 کچھ کہی یوں شاہ باغی غم زبان
 کپیران ہمارا ہمارا غم زبان
 بہمدار سالار غم زبان
 بوشاہ کی دل کیت سخت در درد
 یسبحا سپیدار شود پیرہ حال
 غم زل ہو جو غم غم زبان
 بیت غم غم غم غم زبان
 دل زاری غم غم غم زبان
 کچھ کہی یوں شاہ باغی غم زبان
 کپیران ہمارا ہمارا غم زبان
 بہمدار سالار غم زبان

[illegible]

کی غم میں اونی پیا خون سمندر
 ہو اور غضب اور کھنجر
 کہتا جا کر زل فرخندہ جو
 دلا گئی اس غم میں جلد جا
 جو خونی ویرانہ کی کو لا
 گداور گور و غم پہچان
 سب کی سب اپنا
 حقیقت کی

خبر یافتن شهر و در و از قاری بزرگوار
برای بانی بزرگوها کردنش از رسم که بزرگوها

تو ایرایمن ای دہستہ جگر
بسر کی جدائی غمگین مدام
تو دہنی گئی زہلستان مین
رہی تھی وہاں اوس سی پاکر
کیا اوسکو مرضی بہت ویکر
عفو اوس محبت کا تھا و مہم
کہ امیر بان خواہر دلفروز
تو بھی چون طعام آج تیار کر
دیا اوسنی دوہین چاکر طعام
کہ معلوم برز کو ہو وی نشان
ہو ویکر نگشتی شاو کام

بیت اولی که در وصف حسن و جمال
که بر زلفش آید بخت و کمال

په پرتو در ستر نامدار
کلی لکنی او من مشقین کا دژ دار
پرتوی جبار بر زنده اوی با فخر
علازه بین رسیم نامدار
کم که ما دو هم روزمان گذر
سیر راه مرده بوی ریه یکم
شبان سوی کوی قران من
دو شهر و ده زن او بر زد و دیار
پیشان بهوار پر و صوبار
روی نامدار

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

کلاه شاه فی یونان
 سبا را که گیسو بسته و آن
 روان که کتوس یار زود
 شنبه هم بر و چون یه سودا
 دوزخ را بیک چوین میل بشیر
 بهر دست بند وادی و یکمکو
 سو جنگ آیتو با بعد طرب
 زار زو لاکراسی کشیده مشواه
 تری سانه کل کنی چن کار زار
 کیم شکو با عین و حشرت سحر
 سنی او سکی بر زوئی آواز جب
 که آپ دریاق و لباس جوان
 و یکین چو یکون مومین کر کی غور
 نهین که و دوزی ده گمر
 هر کشته یا شسته شایه و مراد

شتابی تو بر زوسی چو شکو
 یه شکو شتابان هوا سپه بان
 یه بر زوسی بولاب با گمب غنبد
 قزاقا که جمعی کر گار درار
 دشت و موشند و پست زو در
 و کین یه بولاک کسینه و ر
 کوسه بری جاشی اپنی قزاق
 دوزخ و کوهی زنگنه بز گناه
 گیمایب هوارات کو اوجو از
 جمعی افسر خوشی گاهی سنگ اثر
 کلاه کینی نمی من کسی
 دی یه جو دوز و زنگنه گیلان
 قزاقا بون آواز و کسب او
 تو بولاب و دس بر کی گمشور
 کوز دوز و زنگنه تراجم شرو

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

فازیم برین خرد
و می توانی ای صدف
که در این رخسار
خود را بفرستی
به این رخسار
بیا و با من
در این رخسار
مهر و محبت

ایں کتاب میں جو کچھ لکھا ہے وہ سب میری طرف سے ہے

[illegible]

کئی بار دی اوسنی شہ کو سخت
 توان نادران کی ہر نہیں
 وہ بولا کہ رستم ہیوں و رمند
 دیا پنج اوسنی کہ ای شیرازو
 تو ہی کو دن چھٹا زلی ہنر
 یہ سکر گیا پیش افزایاب
 نہ لیکن فرلاؤ کار سیٹے
 نئی اور تیار اجسام کار
 طلب کر کی مروان صاحب ہنر
 ہنر پہلوئی کی سکھاؤ سب
 اتنا زمان زور آزا
 بوم ہر وہ یگانہ ہوا
 نیروی سر پنچ و مانا محو
 غرض ہرزوی پیوان اکیرو
 جاسا و مین میر پڑوہ میان

که به این شایسته بود و در روز توبه می باشد
بهت لی کی سامان جنگ دوزخ
و عکس بر روی کوفته مان پیر مرد
و ده می باشد جوای ای زمین پس
و به این شایسته بود و در روز توبه می باشد

چون که ما و بیستادمان بشمار
ایران بیدارای جهان
یکی نصف بشری که بجهان
دنیایک ساید که بجهان
تری پاس لادن بفضله
پرفراز اور پس
پس بولان پس
نور که خفا بر جا
کمالی

کاشی سالار عیان قمار
 دیکشمنی یانیکه پنهان
 دیکشمنی یانیکه پنهان
 دیکشمنی یانیکه پنهان

کاشی سالار عیان قمار
 دیکشمنی یانیکه پنهان
 دیکشمنی یانیکه پنهان
 دیکشمنی یانیکه پنهان

هوی دیکشمنی یانیکه پنهان توگر جهاندار گیتی پناه شاهخوان هوارستم گر و کام شهنش کی لایا بجا بندگی گیتی جیب حضور شیه خردان هوی گیکو زهری خوش بین لگی زهری سرور زخم بهم شوق قصه برزوی به پندوان	گیتی شیه ناما دران گیتی شیه ناما دران گیتی شیه ناما دران گیتی شیه ناما دران
--	--

کاشی سالار عیان قمار
 دیکشمنی یانیکه پنهان
 دیکشمنی یانیکه پنهان
 دیکشمنی یانیکه پنهان

جنگ کردن برزوبارستم و رسید اویاب
 در ایران رفتن کخیر و بقایله او با فوج
 و شکست خوردن همداریا باز رفتن
 طرف توران

کاشی سالار عیان قمار
 دیکشمنی یانیکه پنهان
 دیکشمنی یانیکه پنهان
 دیکشمنی یانیکه پنهان

کاشی سالار عیان قمار
 دیکشمنی یانیکه پنهان
 دیکشمنی یانیکه پنهان
 دیکشمنی یانیکه پنهان

کاشی سالار عیان قمار
 دیکشمنی یانیکه پنهان
 دیکشمنی یانیکه پنهان
 دیکشمنی یانیکه پنهان

کاشی سالار عیان قمار
 دیکشمنی یانیکه پنهان
 دیکشمنی یانیکه پنهان
 دیکشمنی یانیکه پنهان

یہ کہہ کر فرمان رستم دستان
گئی نصف شب الفوج جب گدڑ
لی بیفت گردان جنگ آزما
وہن پر کنوین کی کہتا ہوا
پڑا سنگ جا کر سر دشت چین
کنوین میں جو وہ تھا گرفتار بند
گرفتار زنجیر پایا اویسے
وہ زنجیر توڑی وہن سبر
کہ کہیں بستی تو رخ و شب
کرون ایک خونین آسمان
کہا وہ سہ معلوم ہو یہ سخن
اس کی بزمین کو کر کی رہا
وکر کہیں کی یہ تو آستان
جو ماند و زمان ہیان آنکر
لگا کہی یون برین نامدار

بہی گری پیکر دستان
شوقن فی اسو کہتا ہندی کہ
سہر چاہہ پر وہ دور گیا
وہا پہنک اوسکو وہا پہنک
لی اوسکی صدی ہی تارین
نکالا اوسی ڈال کہ ہاکنند
گلی سی شتابی لگایا اوس
لگا کہی برین سی پرمو
بیشہ کو تو کی جاینی ہے
سوی شتابان افراسیاب
کہ اگر یہاں رستم ہی تن
دلیرانہ ساتہ اپنی اب لیگیا
کہ نام و تہا رستم پہلوان
شبشب ہوا خوشی رہ سپہ
نجاوین تہی چوڑ کر نہیا

یہ کہہ کر فرمان رستم دستان
گئی نصف شب الفوج جب گدڑ
لی بیفت گردان جنگ آزما
وہن پر کنوین کی کہتا ہوا
پڑا سنگ جا کر سر دشت چین
کنوین میں جو وہ تھا گرفتار بند
گرفتار زنجیر پایا اویسے
وہ زنجیر توڑی وہن سبر
کہ کہیں بستی تو رخ و شب
کرون ایک خونین آسمان
کہا وہ سہ معلوم ہو یہ سخن
اس کی بزمین کو کر کی رہا
وکر کہیں کی یہ تو آستان
جو ماند و زمان ہیان آنکر
لگا کہی یون برین نامدار

بسیکرتن فی پاسخ و یا
که آرام سی ان وطن من بر
بهت نمی گنجی من رخ من
و فی نیرن نامور کایه حال
تری می روی من جگر خسته
مرا برین پستوان پور
تو که گنج خاطر زگر منظر اب
یک که بچیک و می و لغو ز
بروز چهارم بسامان و ساز
خون زگر که بهر بخایل نامدار
گنجی کو کالی کوسب سپاون
دو خسته و جوا هر میا کیا
بهیا تهنن کو او من تحت
هو از ترم گرو کامیج خوان
مدو کار گردان ایران نو یار

یک ای گنج میرا اراو ایه
بیاسی نر نهار خورشید کردن
منین چا بنادول که چو و من
هواسکی ای گنج غمگین کمال
پی کا ز نیرن کر بسته بون
مری ویز زار کانور هست
که لاون را کر کی او کو شتاب
رپی محفل آرا بهم تاسه زود
روانه هوا رستم سرفراز
تو وین حکم شیه کانگاز
و دایا تو خسته و هوا شادان
و ان تحت زرایک بریا کیا
و بهیا تو که خیره و نامور
کها تو بی پشت و پنا کیان
بخشم غمگنی گرم سین و نهار

بسیکرتن فی پاسخ و یا
که آرام سی ان وطن من بر
بهت نمی گنجی من رخ من
و فی نیرن نامور کایه حال
تری می روی من جگر خسته
مرا برین پستوان پور
تو که گنج خاطر زگر منظر اب
یک که بچیک و می و لغو ز
بروز چهارم بسامان و ساز
خون زگر که بهر بخایل نامدار
گنجی کو کالی کوسب سپاون
دو خسته و جوا هر میا کیا
بهیا تهنن کو او من تحت
هو از ترم گرو کامیج خوان
مدو کار گردان ایران نو یار

بسیکرتن فی پاسخ و یا
که آرام سی ان وطن من بر
بهت نمی گنجی من رخ من
و فی نیرن نامور کایه حال
تری می روی من جگر خسته
مرا برین پستوان پور
تو که گنج خاطر زگر منظر اب
یک که بچیک و می و لغو ز
بروز چهارم بسامان و ساز
خون زگر که بهر بخایل نامدار
گنجی کو کالی کوسب سپاون
دو خسته و جوا هر میا کیا
بهیا تهنن کو او من تحت
هو از ترم گرو کامیج خوان
مدو کار گردان ایران نو یار

بسیکرتن فی پاسخ و یا
که آرام سی ان وطن من بر
بهت نمی گنجی من رخ من
و فی نیرن نامور کایه حال
تری می روی من جگر خسته
مرا برین پستوان پور
تو که گنج خاطر زگر منظر اب
یک که بچیک و می و لغو ز
بروز چهارم بسامان و ساز
خون زگر که بهر بخایل نامدار
گنجی کو کالی کوسب سپاون
دو خسته و جوا هر میا کیا
بهیا تهنن کو او من تحت
هو از ترم گرو کامیج خوان
مدو کار گردان ایران نو یار

بسیکرتن فی پاسخ و یا
که آرام سی ان وطن من بر
بهت نمی گنجی من رخ من
و فی نیرن نامور کایه حال
تری می روی من جگر خسته
مرا برین پستوان پور
تو که گنج خاطر زگر منظر اب
یک که بچیک و می و لغو ز
بروز چهارم بسامان و ساز
خون زگر که بهر بخایل نامدار
گنجی کو کالی کوسب سپاون
دو خسته و جوا هر میا کیا
بهیا تهنن کو او من تحت
هو از ترم گرو کامیج خوان
مدو کار گردان ایران نو یار

16

[illegible]

خورشان و شیرین
 خنابی می بین فی زالی کند
 سر گوی سحر و ما وین بد
 و کین چو دهنی بران
 عفت ارکسی تها این بهلوان
 نظری هوا آو وین نهان
 خنابان بولین
 زنجارین کما با زلفان
 کیمین صوبه وین
 ولی توس بین
 چو این می آلی

کسی دین برادران اقامت گیرین
عوض باغ و درو آید بستان
پیشکش جو بلبل سولایا بهمان
هر کوی بی اختیار عشق
پیشکش پیشکش بهلوه جوان
چاکر گریز زلف از ناگهان
نرمی رخسار بر کین
گلزار کو روزگار پرورده

[illegible]

کیا عین یوں ہیں
گردن سے لٹکا کر
گزرنا کہ وہ بی بی
شاہنشاہ کی کوٹھڑی پر
کیا شہنشاہی دروازے
پر آجائے

[illegible]

کشتابی گیا پیش فرمسیا ب
کما شنی آبتی ای میلو
گزارش نوکر اب بی کیا عا
اگر تاج چابی نو مجنون بیجی
قولو لاکه ایشاه عالی هم
درا وطن کر خوف زیوان پاک
یشو ابواجب شہ ارجمند
ولی پرین کستابین ایشاه اب
دشت پلا کو نکر بارو
تو بهر کیا او شمایا بهلا فامدا
بهلا پرین تاج اب کیا کردن
که رنیمی گرفتار بندگران
کما شانی اپنی داماد سی
براک طرحی سکه به پوینچا گزند
بیابانین بندیک چو تها ایچو

یہ لکھ کر وہ سردار والا خطاب
ہوا ایسا وہ اور ہی وہ ان
میں بیٹھا تو شہ فی یہ ہنسا کر کہا
اگر کچھ مطلوب ہو تو منہ
بجوسے لیکن فی دیکھا لطیف و کرم
نکیرین نامور کو بلا کہ
کوئی باروی شبہ میں ہی پسند
ہوا کام سی دست بردار
کہ کین سیاوش کو تازہ نکر
سیاوش کو جو قتل تو فی کیا
تہنہ نہایت ہر سوا و بیام بن
کیا سکی زبان فی پوچھیں
یہ نکر وہ جو رسید اور ہی
کہ کہ چاہے تاریک میں اکو بند
اور کہ دیو کو ان فی سنگ گرن

کتابخانه ملی ایران

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

عاری ازین بین بهر حال که
نیزه اوی لی گی بی بی
شسته یا نصیر ران کو
راکباسب سی پوشیده است
بواجبه بیداراد بر شیا
کو خفا حیرت توانا مدار
بیت دل عین این دشمنان
نهایت دارا

[illegible]

[illegible]

مهری هم مستی از آب
کری نامزدان کو اوشی شتاب
گلی کو گلی روغن بنک آزما
مهری با کزین مهر میدار
کری مستی کو بی باکی بنک
و دودار که بر سر پیش کش
سبت بنک بین از آب
غذایک بنایک از پیش و تر
فروختن قتل در بناد و تر
با یکی نامزد شاد و سخن کو کند
سخن که سپید از آب و تر
سخن می دان که بی چرخ شتاب
مهری شاد و تر از آب و تر
شتابان جوی با پایا و کران
سخن می دان که در تر و تر

سبت از آب و تر
کری نامزدان کو اوشی شتاب
گلی کو گلی روغن بنک آزما
مهری با کزین مهر میدار
کری مستی کو بی باکی بنک
و دودار که بر سر پیش کش
سبت بنک بین از آب
غذایک بنایک از پیش و تر
فروختن قتل در بناد و تر
با یکی نامزد شاد و سخن کو کند
سخن که سپید از آب و تر
سخن می دان که بی چرخ شتاب
مهری شاد و تر از آب و تر
شتابان جوی با پایا و کران
سخن می دان که در تر و تر

سبت از آب و تر
کری نامزدان کو اوشی شتاب
گلی کو گلی روغن بنک آزما
مهری با کزین مهر میدار
کری مستی کو بی باکی بنک
و دودار که بر سر پیش کش
سبت بنک بین از آب
غذایک بنایک از پیش و تر
فروختن قتل در بناد و تر
با یکی نامزد شاد و سخن کو کند
سخن که سپید از آب و تر
سخن می دان که بی چرخ شتاب
مهری شاد و تر از آب و تر
شتابان جوی با پایا و کران
سخن می دان که در تر و تر

سبت از آب و تر
کری نامزدان کو اوشی شتاب
گلی کو گلی روغن بنک آزما
مهری با کزین مهر میدار
کری مستی کو بی باکی بنک
و دودار که بر سر پیش کش
سبت بنک بین از آب
غذایک بنایک از پیش و تر
فروختن قتل در بناد و تر
با یکی نامزد شاد و سخن کو کند
سخن که سپید از آب و تر
سخن می دان که بی چرخ شتاب
مهری شاد و تر از آب و تر
شتابان جوی با پایا و کران
سخن می دان که در تر و تر

کری نامزدان کو اوشی شتاب
گلی کو گلی روغن بنک آزما
مهری با کزین مهر میدار
کری مستی کو بی باکی بنک
و دودار که بر سر پیش کش
سبت بنک بین از آب
غذایک بنایک از پیش و تر
فروختن قتل در بناد و تر
با یکی نامزد شاد و سخن کو کند
سخن که سپید از آب و تر
سخن می دان که بی چرخ شتاب
مهری شاد و تر از آب و تر
شتابان جوی با پایا و کران
سخن می دان که در تر و تر

مؤذن و مؤذن
مؤذن و مؤذن

[illegible][illegible]

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible]

[illegible]

توبائی کی دمی سنی پانچویں
 بہت دل میں توفیق کر کے
 کہ اس کے پیران بزرگ
 چھینے سے ہی بنی ہو با
 دہشت بے اس کے
 توفیق کر کے
 اسی توفیق ہی سے
 اس کے سبب ہی
 کروں جو توفیق
 ہون تو شام ہر
 کھڑا رہے تو کوئی
 توفیق ہی سے
 وہی بات ہی
 تو کر رہے ہو
 توفیق ہی سے

[illegible]

کتابخانه عمومی هیئت امنای مسجد اعظم
موسسه وادان کتب خطی
کتابخانه عمومی هیئت امنای مسجد اعظم

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

دوان کی میدان میں رہا
 ہوا غزوہ زن رسم جنگ
 لاکھوں آدمی دہ پھولان
 دھون میں ہزار گزنی ہوئی
 کون آج جگہ بڑوں دوسرے
 وہ غولاک جب صیدوی ہوئی
 دیکھو کون غزوہ ہو ہزار
 دیکھو کون کاموں کی ہزار
 دیکھو کون ہزار گزنی ہوئی
 دیکھو کون ہزار گزنی ہوئی

[illegible]

یسنگر بود و قرین طرب
 سواد خورشنده جب جلوه گر
 او و برائی پیران و خاقان هم
 بهوی لشکر آرقصید و خا
 جزو شان بهوی نامی ترکی بان
 وده انبوه لشکر جب آیا نظر
 ولی یاور و یمن خد که کیا
 کل خیل ترک کاشی که کنیه جو
 که تبار اشکبوس اوس و لا و کز نام
 کیا یا بنی رود نام حنی سوار
 یکی کرنی وده نیزه بازی بان
 جزو انم و جنگی فی از وی کین
 بهوی کارگر کرنی بی حیرت
 او شاکر ز مارا جو بالا بحیر
 ولی استعدا گز کار سی لگا

کیا بی دیر کین به کام شب
 و لیردن فی کینی به باندی مکر
 امید برستم و طوس آخیم شتم
 گیاره فلک بر فغان بوق کا
 بهوی گرم پیکار جنگ آوران
 کیا بیچ من رستم نامو
 و راوی نه اندیشکودلین
 شتابان بهواسوی ناورد گاه
 و لیر و جانم و مشهور عام
 بهواجای آماده کارزار
 نه لیکن بهوی کارگر کچرسان
 سر ترک پرگز مارا و هین
 بهر اوس و جنگی فی به کام حرب
 تو او سوخت و نام فی فی سپر
 که تو ری سپر کو خسته کیا

کرمی بیاد کوی خضری بیاد کوی
کرمی بیاد کوی خضری بیاد کوی

[illegible]

رسیدن تسمه پلوان ر قلعه ایون با ستم او
استعانت طوس فر آمدن کا موس و کل و پهلوان
و خاقان حسین با لشکران با عانت پیران
و جنگ باز تسمه و شمشیر و شمشیر و شمشیر
دست رستم و اهرسان شدن او را سیاه

که محض موسی طوس والا گھر کہ اور مرد تو جا کہ اب موسی کا ہزار سی کوہ ہادیوں تابان ہزار خرم و شادمانیوں تب کہ آیا تھن تو جا بیٹو ۱	سبھی خوش نام توئی خبر نتن کو کر کی طلب یوں کہا یہ نکر دین رستم میلان کیا کر کی غیا زو یکہ جب یہ گور زری طوس کنسی گلا
--	--

[illegible][illegible][illegible][illegible]

[illegible]

کلامی چون بر آید زین
 که در زنی فوج مغرب
 بیاوردن میدانی بالایی که
 بجز این جزای مستور
 در آن سوی که در میان
 در آن سوی که در میان

[illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

مفرد
بفردان
و نه بفرمان
او می
که ای
نه بخوا
پایانی
ساته

زفتی کنجی عالی تبار با فوج پیشا و ملین
 نالہ الغریم جنک فواریا الی تو ان

وَقَدْ كُنَّا مِنْ أَفْوَاجٍ

کزین برین و اینانی از این که از آن
 زین سیه زین سیه سیه سیه
 کزین برین و اینانی از این که از آن
 کزین برین و اینانی از این که از آن

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the number ۶۲ in the upper left corner.

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including the number ۵ in the upper left corner.

<p>خداي غمخوار خوش رخسار رستم که کاه خدای و کسکو نیرود آب باز و در ایوان که کارش مثل جو آسان و می گویند بگه فی اوسیم هر چه خاطر ابرو برارید که چشم چرخ بر کاره افشان که چشم چرخ بر کاره افشان که چشم چرخ بر کاره افشان نه بر آید و در چشم خندان هوای رخ وان گیسو همی قطع من خسرواک دین هوای بقرین اکی منخ و خن که رفت سی و ده چرخ حضور شهنشاه کشور گشت</p>	<p>شاه جواب من اعظم هر چه که بیدار و در ماجرو که کسی نوبت نماند تو که از اسکو دیار فرست بر سر و کوه خرونی و کاه خدای که بیا بنیاد که نهی باک اوسیم سکه بر لبه جابو خشت که بیا که تیر باران کرو لگی هوای هر بارش تیران نمایان هوای روشی و بیم و در نمایان جواب دین بر واقع سحر با گنج و زر بنا اکی سر و خونی گشت هر که سال کی خدای و گشت</p>
--	---

Handwritten marginal notes on the right side of the page.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page.

Handwritten text at the top of the page, likely a title or introductory verse, written in a cursive script.

Vertical handwritten text on the left margin, continuing the poetic or narrative content.

Handwritten text above the central table, possibly a section header or a line of poetry.

<p>که چون بکار و بندۀ بارگاه وزیر بر باده شاه جهان دهی داشت تخت و تاج گاه نهی پنهانی ز بهارانی نو سیاهش مین پویشا شاه مناسبی بی که کاوش شاه نری آتشی رسم آیین و داد که بی و بسند و اراج کلاه نگار و کویای جیون میال کیا کچه خوف و خطر زنیار کمان و ولیری به جرات کمان هوی تلخ حسد و نامور مگر بنگاهی طوس سودا هوا تو دیوانه می اورده تساند خود تو کشتی بی که سنجها سخت</p>	<p>گیا طوس بی برض من شایه بوشه شیر شای کی یا تو کوهی پور شاه خلافت پناه نیر که شای حسود بر سر به شکر و گودر کنی ککا بهر کشتی آتش و بهی چاره آه نری رنج کواب سیاهش ککا نری می خسرو کواب پادشاه بسان زین شمشیر خضاه ولیر از یاد و عالمی تبار وزیر کوهی به طاقت کمان ولیر آن بکجه شته و او گر تو کیون جل کار فرامو بهی بی که نوذر کاهی پور تو لها طوس فی یون که آشور سخت</p>
--	---

Handwritten text below the central table, possibly a continuation of the poem or a commentary.

Handwritten text at the bottom of the page, likely a concluding verse or a signature.

[illegible][illegible]

که یونان را که در بنده بارگاه	که خاشاکش را بر سر پادشاه	که یونان را که در بنده بارگاه
فریاد بود و ماه جهان	که خاشاکش را بر سر پادشاه	فریاد بود و ماه جهان
ده پی داشت تحت و تاج کلاه	که خاشاکش را بر سر پادشاه	ده پی داشت تحت و تاج کلاه

سیر بر سبای صورت پر
 یه شکر ده گوهر کنی کا
 به کشته احق ده بیچاره آه
 کوی روح گواہ ساوش کنی

همین بهر چرخ رهنمایی مو
 سیاهش همین بود تپنا شاه کا
 مناسب بی بی که کاوش شاه
 ندی تهری رسد آملن و دار

در این کتب
 در باب بیست و نهم
 از کتاب دیوانه

در این کتب
 در باب بیست و نهم
 از کتاب دیوانه

کبری یعنی خسرو گنجشک پادشاه
 بسان فریدون شمشیر خضه
 دلیرانه ایام عالمی تنبا
 که بی دوسنه اورا راج کلان
 نکاو رکود یای جویون دین ال
 کیا کچه نه خوف و خطر زندهار

فریزر کو ہی یہ طاقت کہان
 دلیران حکیم شد وادگر
 نوکیون جبل کا کار فرما ہوا
 کہ نہ کلاہ نہ تو

کہان یہ دلیری یہ جرات کہان
 بہوی تابع خسرو نامور
 مگر تھکوا سی طوس سموا ہوا
 کہ نہ کلاہ نہ تو

وہ کلاہ دینی در فنی
 کہ کلاہی ایطون ز کون
 کہ کلاہی ایطون ز کون
 کہ کلاہی ایطون ز کون

[illegible][illegible]

طوبى لاطاعتك كخبر فواغمو مؤذن

فوزیہ نسیم کا وسخ ۱۱

فیما بین طوس و گوز

وَمَنْعَ قُرْمُونِ كَاوِوِطِ

نورسازدن پر خیر و برکت

ولین گروان الاسلام
یہ اوسنی کا کہنی و شہر
یہ خسرو کے پور پسر ہی مرا
تو تو کی اطاعت کر جو خستہ
ہوئی و میں خسرو کی توان نہ

Kital Nagar

Lucknow

Bill No. 501

Dated 22-3-1974

7 Booke

to be returning

Vr 5440

30-3-74

بازارهای گوناگون و کسب و کارهای مختلف
در این شهر و دیار گسترده و پهناور
که در هر گوشه و کنار آن
زندگی و نشاط و شادمانی
حاکم است و هر کس که بخواهد
از این نعمت‌ها بهره‌مند شود
باید از این راه‌ها استفاده کند

در این شهر و دیار گسترده و پهناور
که در هر گوشه و کنار آن
زندگی و نشاط و شادمانی
حاکم است و هر کس که بخواهد
از این نعمت‌ها بهره‌مند شود
باید از این راه‌ها استفاده کند

در این شهر و دیار گسترده و پهناور
که در هر گوشه و کنار آن
زندگی و نشاط و شادمانی
حاکم است و هر کس که بخواهد
از این نعمت‌ها بهره‌مند شود
باید از این راه‌ها استفاده کند

در این شهر و دیار گسترده و پهناور
که در هر گوشه و کنار آن
زندگی و نشاط و شادمانی
حاکم است و هر کس که بخواهد
از این نعمت‌ها بهره‌مند شود
باید از این راه‌ها استفاده کند

<p>پدر کیو جنگی ففتح و طفر کیا ماجراجنگ کاسب بیان کما گنوسی شانزادی نی یون و ده بولانه تهایه گوارا جمعی مددی شها تیری اقبال کی هواشادوان خسرو پاکدین هواراه بیراه و انسی روان گجیا جگه گلبا و پیرانکی پاس کما کیو کاجا کی احوال جنگ اکراک پهلوانی باین خسرو نشان و ده گلبا و کما تهایه بار بار دیکین نه پیرانکو تها کچه نصین سپیدکی تورانسی پیر سکران فرگش رشک سه و آفتاب سپیدایرین کینه پیره و</p>	<p>کما پیش کسرو و نامور هواسکی خسرو تاسف کنان کیا تونی پیدار جگه نه کیون کیرچین کرنا جاکر شمشیر خالف کی سب فوج پاهال کی کما مرضا صد نر ارثرین و ده کما یا جگه کچه تار آبا و دان عیان اوسکی چهری سی تاسوس ملاست کی اوسکی اوسکی سیدنگ گریزان هوی تین سو پهلوان نهین سام و رستمی کم سوره هواسکی یه ماجرا خشمگین هواپ پیران و نشه روان نرگشتی تھی زنهار مایه کی تاب کیر بر روزه چیتا تها کصد کرده</p>
---	---

در این شهر و دیار گسترده و پهناور
که در هر گوشه و کنار آن
زندگی و نشاط و شادمانی
حاکم است و هر کس که بخواهد
از این نعمت‌ها بهره‌مند شود
باید از این راه‌ها استفاده کند

در این شهر و دیار گسترده و پهناور
که در هر گوشه و کنار آن
زندگی و نشاط و شادمانی
حاکم است و هر کس که بخواهد
از این نعمت‌ها بهره‌مند شود
باید از این راه‌ها استفاده کند

[Faint handwritten text in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side.]

[illegible]

کما تاجور دانت اوسنی اودو
 هر که تشنه بر چاکي هر چو چا دن
 کل نماز کا طره سر بری پاکه
 عیان چسین یس کا و شب
 کما اپنی ولین اوسی د کیکر
 و هین گونی کر کی او سکولام
 گوی سیادش کا فرزند تو
 به پشکر کما اوس جهان فی من
 کوی گو گو و زکا تو سپر
 و یگونی اپنی سه کو جبکا
 لگاکنی پرده یل نیک خو
 جمعی تو فی جهان کیو نکر ایما
 روی باب کا ایک ایران ہے
 کما فی صورتین پہلو پان تناسم
 بریم تم و طوس و گو و تران

و دانه هر گودت مسحر
 یو دوما کی بشای کی گنوجان
 کف دست پر دسکی ساغر کی پاکه
 نایان بکیرت مسر سیس
 کما پدی هر چسرو نامور
 گزاش کیایون کما فی داکرام
 جماند ابر کمنر و نامو
 کما یهولان مشکو هر یسین
 پر سکرو دین پشت زین کی و تر
 ادب سی زین بو حاصل کیا
 کما ی بادش زانو نامو
 تب اوس نوجوان فی پرانخ و
 کوخنی کی شک گلستان ی
 بتایا جمعی ان فی برک کل نام
 جو کو دن تو جهان لودن گیان

کی کزن خاطر
 هر که تشنه بر چاکي هر چو چا دن
 کل نماز کا طره سر بری پاکه
 عیان چسین یس کا و شب
 کما اپنی ولین اوسی د کیکر
 و هین گونی کر کی او سکولام
 گوی سیادش کا فرزند تو
 به پشکر کما اوس جهان فی من
 کوی گو گو و زکا تو سپر
 و یگونی اپنی سه کو جبکا
 لگاکنی پرده یل نیک خو
 جمعی تو فی جهان کیو نکر ایما
 روی باب کا ایک ایران ہے
 کما فی صورتین پہلو پان تناسم
 بریم تم و طوس و گو و تران

دین کی لایا
 هر که تشنه بر چاکي هر چو چا دن
 کل نماز کا طره سر بری پاکه
 عیان چسین یس کا و شب
 کما اپنی ولین اوسی د کیکر
 و هین گونی کر کی او سکولام
 گوی سیادش کا فرزند تو
 به پشکر کما اوس جهان فی من
 کوی گو گو و زکا تو سپر
 و یگونی اپنی سه کو جبکا
 لگاکنی پرده یل نیک خو
 جمعی تو فی جهان کیو نکر ایما
 روی باب کا ایک ایران ہے
 کما فی صورتین پہلو پان تناسم
 بریم تم و طوس و گو و تران

[illegible]

[illegible]

کشته شده اند که در این جنگ کشته شدند
 کشته شدند که در این جنگ کشته شدند
 کشته شدند که در این جنگ کشته شدند
 کشته شدند که در این جنگ کشته شدند

کی مثل آن دینی مویه کو
 متفق انکا کنی به بعد ازان
 کردن قصه اب سوا فریاد
 یکمزد دین با سپاه گران
 دلیران گردان ایران دیار
 صفیر و کبیر اور پرچم جو ان
 ده پیونجی جو سرحدین قهر کی
 کاوس گردو کا نام آباد تما
 ولی وقت پیکار کی ده جون
 یه جب شاه تور انکو پیونجی خبر
 عزیز دل شاه انرا سیاه
 فامز او پرچم ستمن دین
 بگرزم سرحد کو کر کی اسیر
 کماطوس اونی اسی نامور
 کماطوس فی خیر تیرین جب

به بلبلان و راه شنه نا مجو
 که ایشاه شاهنشاه جهان
 قیامت کردن جاک بر پاشاب
 روان سو توران به پهلوان
 گئی همزه رستم نامدار
 سببی شنه خون تورانمان
 مقابل هوا ایکه گردان
 وه یعنی که حاکم تها سنجاب
 هوا قید سستی ایزادوان
 تور شوره اک سرحد نامور
 پی جنگ و پیکار آما شتاب
 مقابل هوا او سکی از فرجین
 حضور پر رنگیاه وه و سیر
 که مثل سیاهوش اسی فرج کر
 یه کنی کماطوس سرحد تب

کشته شدند که در این جنگ کشته شدند
 کشته شدند که در این جنگ کشته شدند
 کشته شدند که در این جنگ کشته شدند
 کشته شدند که در این جنگ کشته شدند

کشته شدند که در این جنگ کشته شدند
 کشته شدند که در این جنگ کشته شدند
 کشته شدند که در این جنگ کشته شدند
 کشته شدند که در این جنگ کشته شدند

کشته شدند که در این جنگ کشته شدند
 کشته شدند که در این جنگ کشته شدند
 کشته شدند که در این جنگ کشته شدند
 کشته شدند که در این جنگ کشته شدند

کشته شدند که در این جنگ کشته شدند
 کشته شدند که در این جنگ کشته شدند
 کشته شدند که در این جنگ کشته شدند
 کشته شدند که در این جنگ کشته شدند

در جانی جان می دوزد
در جانی جان می دوزد
در جانی جان می دوزد

در جانی جان می دوزد
در جانی جان می دوزد
در جانی جان می دوزد

در جانی جان می دوزد
در جانی جان می دوزد
در جانی جان می دوزد

در جانی جان می دوزد
در جانی جان می دوزد
در جانی جان می دوزد

در جانی جان می دوزد
در جانی جان می دوزد
در جانی جان می دوزد

ولی که سیدی من پوشیده ست کیا تنهیت نامده لکی جب بست سازه او سکی مرار کیا بزرگی و خردی کا اواب ان تو پیر او سکی و لنین جوئی او کرد و ده خست مینامی کا لیکر جو تو غابر کیا نو که ای تاجدار بنین و سیاوش جو تما چیر زاج او کا سخت سی کیسیر و جهنت کی اب او سی سپاه اماعت سی تیر می سکو کا کری ملک توران مین برافان خنمای باطل کو افرا سیاب می پاد لنین یه لایا خیال کسی یون شاه توران مین	بشار تمام راج خسروادی کا بواشازاده و شیرین طرب نایا و ده و ترک ملی پیشوا نلایا بجا و ده نر نشان زیاده و ده و غضب و کین و بد کیا یانی حبشین افرا سیاب سیاوش سی غافل بنور زینهار بیان کیا کرون و سکامین کرون نگی میری تقسیم او سی ذرا و ده کسی بی دل مین خیال تبار سی سوتی سی و هر سچ شوم خبر و داری شاه و الا نزار سیخه او که مین مین سچ و تبار که شهر او کیو یانی و سچ کمال کرون او سکوا ضلع تو لا نرین
--	---

در جانی جان می دوزد
در جانی جان می دوزد
در جانی جان می دوزد

در جانی جان می دوزد
در جانی جان می دوزد
در جانی جان می دوزد

و ده تری سی حب جبار
 بیان سی حب جبار
 و ده تری سی حب جبار
 بیان سی حب جبار

و ده تری سی حب جبار
 بیان سی حب جبار
 و ده تری سی حب جبار
 بیان سی حب جبار

سپه دار توان کو حجاب کیا
 بخوبی بیان آیتی ہی ہم
 عوض مهر کی تو ہو سنگین
 ہوا سخت ناچار و مجبور آہ
 جو ہی سر نوشت اپنی و ہو بیکار
 وہ نامہ جو سر و نامہ جو
 طلب کر کی بولا و جو شید جا
 تری اب عوالہ ہی طوس جی
 ایک ہر کو لکڑا دہ نامہ ا ر
 وہ دریا جی و جی و جی و جی
 یز و کیتر شہر کی جب گیا
 اور شہر اور شاہزادہ و جی
 کیا کیسر آستہ شہر کو
 و شہر جی تا و شہر یار
 جیوش جی و جی و جی و جی

ز و ہر ملک اوس سی یا
 ولی تو راضی ہوا ہی ستم
 توقع مجھی تہی اب کچھ نہیں
 سو خانہ ختم لیتا ہوں ا
 منی کب لکھا لکھا نقد کیا
 روان کچھ کجا جب تو ہرام کو
 کہ یکشون بلج و گنج و سپاہ
 تو کر و جی و اسکی تفویض ب
 روانہ ہوا لی کی نہ صد ا
 گیا الغرض سوی و سپاہ
 خوشی ہی وہ آیا وین میشوا
 پیادہ ہو و وری و جی و جی
 بآئین و جی و جی و جی و جی
 ہوا سر و شہزادی کی زینت
 تہی و جی و جی و جی و جی

و ده تری سی حب جبار
 بیان سی حب جبار
 و ده تری سی حب جبار
 بیان سی حب جبار

و ده تری سی حب جبار
 بیان سی حب جبار
 و ده تری سی حب جبار
 بیان سی حب جبار

و ده تری سی حب جبار
 بیان سی حب جبار
 و ده تری سی حب جبار
 بیان سی حب جبار

و ده تری سی حب جبار
 بیان سی حب جبار
 و ده تری سی حب جبار
 بیان سی حب جبار

جهان تها پیر توران آن
گردش کیا اوسنی احوال جنگ
گیا خوابین شب جو فراسیاب
هوا بول می او سکی گرم فغان
بر پوچا که ای سرور ناموس
جو یکبارگی تو خروشان هوا
یکه کنی کما اوس می هراسیاب
که موت برین سیکرون ساین
نمایان هوا برین ایک مار
دوین باو صرصر هوا بر پی
کیا میری لشکر کو اوسنی هلاک
که که جمعی لیگه مردمان
جون ایک تها شک خوش شیدا
اوسنی او سکی پیکر اوسنی تیغ
هوا و آن مار سکه اوسوقت در

یکی حب و ده کر شیور و ماران
یه سکر اور او سکی چهر کارنگ
تو ناگاه آیا نظر ایک خواب
شاجب تو کر شیور ایا و آن
تجی خوابین ای پیر کیا نظر
پراسان هوا دل پریشان هوا
که اوسوقت و کبابی می ری خواب
مری فوج بهی می آن اومین
هوا رخ سی ایران کی آشکار
پروا و سکر که فوج پیدا هوا
ملا یا هر اک کو تها خون خاک
شمنشاه کاوس بهی تلجیان
که مبهیا تها نزدیک کاوس شاه
کیا چاک هلو مر ایدر ریح
خروشان هوا برین ای سکر

کلیه بنی اوستا و کور و کور
کلیه بنی اوستا و کور و کور
کلیه بنی اوستا و کور و کور
کلیه بنی اوستا و کور و کور

و کور و کور و کور و کور
و کور و کور و کور و کور
و کور و کور و کور و کور
و کور و کور و کور و کور

سپاسش
او ادا وین و داد و افراسیاب
کلیه بنی اوستا و کور و کور
کلیه بنی اوستا و کور و کور

کلیه بنی اوستا و کور و کور
کلیه بنی اوستا و کور و کور
کلیه بنی اوستا و کور و کور
کلیه بنی اوستا و کور و کور

کلیه بنی اوستا و کور و کور
کلیه بنی اوستا و کور و کور
کلیه بنی اوستا و کور و کور
کلیه بنی اوستا و کور و کور

کلیه بنی اوستا و کور و کور
کلیه بنی اوستا و کور و کور
کلیه بنی اوستا و کور و کور
کلیه بنی اوستا و کور و کور

کلیه بنی اوستا و کور و کور
کلیه بنی اوستا و کور و کور
کلیه بنی اوستا و کور و کور
کلیه بنی اوستا و کور و کور

سیاهوش کانا بتا بوی سہی
 کیا نوار او سن حلیہ کر کو دین
 کری سر کو او کی جد بیدین
 کہ پر زوری باب سو او یہ کا
 نخل ملک میں لاوئی ہنہار
 کہ تھی حسن میں غیرت مہر او
 نہی مثل سو او یہ جبین
 غرضل سن لی گنوار وشی کی
 سیاوش کو دکھا تو سی حنیا
 نہو خوار عالم میں کر کی نفعان
 زائی در ابی حیالی سی باز
 سیاوش کو ہونچا تھو بت ہما
 پذیر انکو تا ہما کچہ ز ہنہار
 کسی حلیہ سی کچی اسکو ملاک
 ہوئی خوش وہ نہر طالع سن

سیاوش کا ہاتھ پیرسی تھی
کیا نہ اراوس حلیہ کو کوہین
کرمی سر کو او کی جدائی
کہ پر زوری باپ سو لویہ کا
خلل ملک میں لاوی ہندو
کہ تھی حسن میں غیرت مہر
نہتی مثل چوایہ حبیبین
غرض اس میں گدڑاوش کی
سیاوش کو دیکھا تو سی جلیا
نہو خوار عالم میں کر کی
زائی درابی حیالی سی باز
سیاوش کو پہونچا عجمت شہا
نڈ پر انکڑا ہاتھ کچہ زہنار
کسی حلیہ سی کچی اسکو ملاک
ہوئی خوش وہ سکر طالع حسن

[illegible]

بهر سو دریا و دریا
 کجایک بهشتیان
 کنعان و فرات و دجله
 و هر که در میان
 از آنجا بیدار و بخت
 شود و در میان
 بود و چو که
 در آنجا
 در آنجا

این ایامی بیدارم و در
 دایه کشتن لادانین زودتر
 یک شایه جزت من کی گاه
 جب ادمی زنی بود بهر
 یک بخت فی ثبات گزین
 پویا دامن کی این

[illegible][illegible]

میان کوهستان و کوهستان
میان کوهستان و کوهستان
میان کوهستان و کوهستان

میان کوهستان و کوهستان
میان کوهستان و کوهستان
میان کوهستان و کوهستان

میان کوهستان و کوهستان
میان کوهستان و کوهستان
میان کوهستان و کوهستان

میان کوهستان و کوهستان
میان کوهستان و کوهستان
میان کوهستان و کوهستان

بهر ای پیر مرد خجسته که کیا کیا مجبی ناملا نم کما کیا کشتی سی نه پاس لب سخنهای دشوار که کرا و طما سوا سکی سلب کی گفتگو سچ اینی دلمین که نمیده کوی تها و دومی هر دم جب لاله و لاله و لاله سنا جب که کو ذرتی نه سخن که دیون که غوی بد شهریا تهن یسکر هوا و دمن محل مین او سدم شه نامور که سهراب کا کام سهر هوا هر استی رستم سیاه و دون فغان کی که تها تها یه میدم	کچدی یاد رستم کی و س و س زبان پر چو آسوا و سدم ره درسم دی تها و سب اوس قید کوئی نه یان که سکا سنی خوب توئی و واقف بی تو جهان من تو مر جهانید به که رستم کو فون تخت و تاج شهی رهی پیریه او رنگ فسر کمان گیا پیر و پیش یل سبتین بیان کیا کرون تجسبی سکار گیا پیر و پیش شه رحسند براند سوا تب یه پونجی خبر نشان مٹ کیا نام آخر هوا گیا لغش بر او کی ناریان مری تها و سب مین کرفی فقم
---	---

میان کوهستان و کوهستان
میان کوهستان و کوهستان
میان کوهستان و کوهستان

میان کوهستان و کوهستان
میان کوهستان و کوهستان
میان کوهستان و کوهستان

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله

<p>دری نامه کسی که شتر هندی میان لگی کردی کسی کی فن انگار کیا لگی سهرابی کچه نه پیش کیا روزی دسی رستم کویت تو سنبهلا نه بهر رستم نامجو خرابی تر چرخ بر خم هندی تو سهراب میا دین سینی پر به چاکا که او سکو کر خج حق گها کنی سهراب سی اجوان کری زیر سکو کوئی اکیبار مگر بود گزبار زور آزما کری شوق سی قتل بهر دلیه غرض نامه او نمایا برین کنی طرف اپنی لشکر کی خدان و شاه کیا او سی افشوسل بریون کها</p>	<p>نهین جانیا که تهمساجوان یکمکرده دونویل نادر کیا زور رستم فیان حدی پیش هوا و خروشنده چران پلست جو کهنیا کز کر مکر بند کو زمین سی هم شست رستم هندی گرا خاک پر جبیل نامور لیا کهنچ بهر خنجر آنگون کیا خیل او سوقت رستم فیان سیانکی به آمین سنین زینار تو سکو کری او سی تن سی جدا ادبی قوت دزوری لاکو زیر به سکرده او سی او نمایا سی کیا بهر ده سهراب فرخ نهاد کها جکه پیرانی به ناحبره</p>
--	--

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله

در این کتاب که در این شهر
 در این شهر که در این کتاب
 در این شهر که در این کتاب
 در این شهر که در این کتاب

<p> سبا و کوه سرباب در سحر و در حیرت سی خفاغ کری کچو کما لکی سرباب سی لکوان عشت بی بر سبکی انصاف کون سحر تو بی اور میرا گزرا تو هر چه سحر خال بر می سید ک گیا اینی لشکر من سرباب سرا بر زمین اپنی رستم گیا جب آیا تو یو جا و احوال بزرگی و داری چرسته سال مور من چیرت و سحر مرا زور داری دوم کارزار کر کیا لفظ راب محک و خدا زواره سی جا کر کتا بر من ولی او سکوی زور و قوت کلان </p>	<p> یو رستم کی هر دل میرا با زمین کسین شاه جانی سوز و جبر شاهی نگار و کی سوز چنان تو جنگ تر کراسی وقت منین ز راه کرب شب کرات بحران سوا لکی گراب بی خوان ک اوی بی شری رزم کی تابیر والسی و سرباب جدم گیا متن کوشه کی کیا سحر طلب و و بولا که ایشاه فرخ خصال تن ارسکای بر سی بی سخت تر از ارسکای بر سی بی سخت تر تسلای اوی کی شری کتا شهنش سی شخصت هر سایلین که سرباب بر خیزد سی خرم سال </p>	<p> یو رستم کی هر دل میرا با زمین کسین شاه جانی سوز و جبر شاهی نگار و کی سوز چنان تو جنگ تر کراسی وقت منین ز راه کرب شب کرات بحران سوا لکی گراب بی خوان ک اوی بی شری رزم کی تابیر والسی و سرباب جدم گیا متن کوشه کی کیا سحر طلب و و بولا که ایشاه فرخ خصال تن ارسکای بر سی بی سخت تر از ارسکای بر سی بی سخت تر تسلای اوی کی شری کتا شهنش سی شخصت هر سایلین که سرباب بر خیزد سی خرم سال </p>
---	---	---

در این شهر که در این کتاب
 در این شهر که در این کتاب
 در این شهر که در این کتاب
 در این شهر که در این کتاب

اگر این نام او غم بهی
 سوا اسکی بودی بج غم جنگ
 یکمگر گاهینچی انتطار
 ولکن نه کلا کوئی ناسور
 کوئی جب نه او کا ہوا ہم نبرد
 کشا ہونکو غیرت ذرا چاہی
 چور تابی دل زرمی جو شہا
 یہ آوار کا دس فی دسی دین
 کوئی جلد رستم سی جا کر کھو
 جواس گردی جاکی ہو کینہ خوا
 ودان طوس میں پش تھن گیب
 کیا متا یہ رستم فی اوسدن آ
 کوئی اور جا کر سور زرنگاہ
 سبادا جوب سپیدان ہون
 ولی طوس فی جب کیا بیان

تو اگر مقابل ہو کاوس کی
 نبرد آنا جیسی ہوید رنگ
 کہ تابی بکو نسا نامدار
 کہ تہا ولین ہراک کی خوف خطر
 ہوا تب خروشنده وہ شیر مرد
 نہ جنگ او دینی در چاہی
 تو کیون نام کاوس اپنا رکھا
 کہ ای نامداران ایران زمین
 کہ یارین ہی کسی گردو کو
 بر اسان مخالفت ہی کی سپاہ
 سخن سی یہ با جاسب کہا
 کہ پہلی کردن گاہ زمین کارزا
 بر اندیش سی آج ہو کینہ خوا
 تو پیرین نبرد آنا اوس چون
 تو ناچار ہر رستم سپیدان

چون سب سبکداری کا کار
 سب سبکداری کا کار
 سب سبکداری کا کار
 سب سبکداری کا کار

تو اگر مقابل ہو کاوس کی
 نبرد آنا جیسی ہوید رنگ
 کہ تابی بکو نسا نامدار
 کہ تہا ولین ہراک کی خوف خطر
 ہوا تب خروشنده وہ شیر مرد
 نہ جنگ او دینی در چاہی
 تو کیون نام کاوس اپنا رکھا
 کہ ای نامداران ایران زمین
 کہ یارین ہی کسی گردو کو
 بر اسان مخالفت ہی کی سپاہ
 سخن سی یہ با جاسب کہا
 کہ پہلی کردن گاہ زمین کارزا
 بر اندیش سی آج ہو کینہ خوا
 تو پیرین نبرد آنا اوس چون
 تو ناچار ہر رستم سپیدان

کہ تابی بکو نسا نامدار
 کہ تہا ولین ہراک کی خوف خطر
 ہوا تب خروشنده وہ شیر مرد
 نہ جنگ او دینی در چاہی
 تو کیون نام کاوس اپنا رکھا
 کہ ای نامداران ایران زمین
 کہ یارین ہی کسی گردو کو
 بر اسان مخالفت ہی کی سپاہ
 سخن سی یہ با جاسب کہا
 کہ پہلی کردن گاہ زمین کارزا
 بر اندیش سی آج ہو کینہ خوا
 تو پیرین نبرد آنا اوس چون
 تو ناچار ہر رستم سپیدان

چون سب سبکداری کا کار
 سب سبکداری کا کار
 سب سبکداری کا کار
 سب سبکداری کا کار

کہ تابی بکو نسا نامدار
 کہ تہا ولین ہراک کی خوف خطر
 ہوا تب خروشنده وہ شیر مرد
 نہ جنگ او دینی در چاہی
 تو کیون نام کاوس اپنا رکھا
 کہ ای نامداران ایران زمین
 کہ یارین ہی کسی گردو کو
 بر اسان مخالفت ہی کی سپاہ
 سخن سی یہ با جاسب کہا
 کہ پہلی کردن گاہ زمین کارزا
 بر اندیش سی آج ہو کینہ خوا
 تو پیرین نبرد آنا اوس چون
 تو ناچار ہر رستم سپیدان

کہ تابی بکو نسا نامدار
 کہ تہا ولین ہراک کی خوف خطر
 ہوا تب خروشنده وہ شیر مرد
 نہ جنگ او دینی در چاہی
 تو کیون نام کاوس اپنا رکھا
 کہ ای نامداران ایران زمین
 کہ یارین ہی کسی گردو کو
 بر اسان مخالفت ہی کی سپاہ
 سخن سی یہ با جاسب کہا
 کہ پہلی کردن گاہ زمین کارزا
 بر اندیش سی آج ہو کینہ خوا
 تو پیرین نبرد آنا اوس چون
 تو ناچار ہر رستم سپیدان

در بیان این که در این کتاب آمده است که هر که در این کتاب بخواند...

در بیان این که در این کتاب آمده است که هر که در این کتاب بخواند...

در بیان این که در این کتاب آمده است که هر که در این کتاب بخواند...

در بیان این که در این کتاب آمده است که هر که در این کتاب بخواند...

تو موبو گیاره و نه سی اگر	هر موبو کی عجمه مدینه رخسار
کمی بی بی گریه و برک میان	نیمه موبو کی ایران شاه سهر
کوفی پهلوان جن کی بهرین	که بهر پهلوانی دلاور جوان
خاک لیلی ای یلی نامور	کوفی گرواوس بی تمیز منمن
که پشت پناه دلیران بی تو	تو دایر میان پرور ارسم کر
سند غریت کی بهر پهلوان	نگهدار آتقدیم ایران بی تو
و گرنه چون گوان تو را دلیر	تو هرگز بخاوسوی زبستان
زبان پر بهر لوفگی بهرین	دلیری کرین اکی مانند شیر
میان تنک برسان ترسان هوا	که اک طفل سی رستم پیرین
یغکر مین رستم پهلوان	کوبی جگ باسی گریزان هوا
او با سخت سی شاه عظیم کو	بهر آیا خور شد خوران
به تندی گرمی بی سزای رشت	کما بهر که اسی رستم ناخو
بلایا تخی اسی مینی بیان	نمین چو بی چو بی خوی رشت
ترا ویرا هوا ناگوار	که بهر چاره چو بی بی پهلوان
	مواست بهر چو بی بی خستیار

در بیان این که در این کتاب آمده است که هر که در این کتاب بخواند...

در بیان این که در این کتاب آمده است که هر که در این کتاب بخواند...

بسیار گویا می کرد که زوان	از زبان شیر سوسو باو بستم
و زان جا که رسم کوه نامه را	و در حیران بود ایچکه نامه را
پیر چنگاکی گوید بکر بیان	که کس شکل و صورت کاهی بدان
ز بولا که کسی برین خاص عام	که کرب و کشتی او کی بشل سام
پیر و ملین بکا کنی و به پل تن	که جای می می ستانین بن
نولد مودودی اوس بی سپر	که کسی حال می و و سیه بر
بجی شکل شایه که بود بجان	جی سام بیکری جی بیان
پیر بهر سنج کنی گاه نامور	که خضر دلی دان یه کنی خبر
در رخ دور مان که بود که تیان	سبا کس می می کتی نشان
توتن کنی گاه پیر گیو	که بی سطح حکم گه بان ندو
که بهر چرخ روان بودی شتاب	خضر و شمشاه عالیا با
و در دلا که کیا اختر اب استدر	ز راه دمل گون نوش کر
یکه که گایشن ترتیب وان	دو بی باقرن که شادوی کان
پیر بهر گویا ز نور شتم کس	که ای بهر پلان نرو از حما
پنهن اب بی لایم قوتضامان	بجایای حکم شایه حیان

بسیار گویا می کرد که زوان
و زان جا که رسم کوه نامه را
پیر چنگاکی گوید بکر بیان
ز بولا که کسی برین خاص عام
پیر و ملین بکا کنی و به پل تن
نولد مودودی اوس بی سپر
بجی شکل شایه که بود بجان
پیر بهر سنج کنی گاه نامور
در رخ دور مان که بود که تیان
توتن کنی گاه پیر گیو
که بهر چرخ روان بودی شتاب
و در دلا که کیا اختر اب استدر
یکه که گایشن ترتیب وان
پیر بهر گویا ز نور شتم کس
پنهن اب بی لایم قوتضامان

بسیار گویا می کرد که زوان
و زان جا که رسم کوه نامه را
پیر چنگاکی گوید بکر بیان
ز بولا که کسی برین خاص عام
پیر و ملین بکا کنی و به پل تن
نولد مودودی اوس بی سپر
بجی شکل شایه که بود بجان
پیر بهر سنج کنی گاه نامور
در رخ دور مان که بود که تیان
توتن کنی گاه پیر گیو
که بهر چرخ روان بودی شتاب
و در دلا که کیا اختر اب استدر
یکه که گایشن ترتیب وان
پیر بهر گویا ز نور شتم کس
پنهن اب بی لایم قوتضامان

بسیار گویا می کرد که زوان
و زان جا که رسم کوه نامه را
پیر چنگاکی گوید بکر بیان
ز بولا که کسی برین خاص عام
پیر و ملین بکا کنی و به پل تن
نولد مودودی اوس بی سپر
بجی شکل شایه که بود بجان
پیر بهر سنج کنی گاه نامور
در رخ دور مان که بود که تیان
توتن کنی گاه پیر گیو
که بهر چرخ روان بودی شتاب
و در دلا که کیا اختر اب استدر
یکه که گایشن ترتیب وان
پیر بهر گویا ز نور شتم کس
پنهن اب بی لایم قوتضامان

بسیار گویا می کرد که زوان
و زان جا که رسم کوه نامه را
پیر چنگاکی گوید بکر بیان
ز بولا که کسی برین خاص عام
پیر و ملین بکا کنی و به پل تن
نولد مودودی اوس بی سپر
بجی شکل شایه که بود بجان
پیر بهر سنج کنی گاه نامور
در رخ دور مان که بود که تیان
توتن کنی گاه پیر گیو
که بهر چرخ روان بودی شتاب
و در دلا که کیا اختر اب استدر
یکه که گایشن ترتیب وان
پیر بهر گویا ز نور شتم کس
پنهن اب بی لایم قوتضامان

جہاندار کاوس بابر شاہی چہرہ چو کج
 پادشاہی چہرہ چو کج بابر شاہی
 چہرہ چو کج بابر شاہی چہرہ چو کج
 چہرہ چو کج بابر شاہی چہرہ چو کج

جہاندار کاوس بابر شاہی چہرہ چو کج
 پادشاہی چہرہ چو کج بابر شاہی
 چہرہ چو کج بابر شاہی چہرہ چو کج
 چہرہ چو کج بابر شاہی چہرہ چو کج

جہاندار کاوس بابر شاہی چہرہ چو کج
 پادشاہی چہرہ چو کج بابر شاہی
 چہرہ چو کج بابر شاہی چہرہ چو کج
 چہرہ چو کج بابر شاہی چہرہ چو کج

۱۰
 پادشاہی چہرہ چو کج بابر شاہی
 چہرہ چو کج بابر شاہی چہرہ چو کج
 چہرہ چو کج بابر شاہی چہرہ چو کج

پادشاہی چہرہ چو کج بابر شاہی
 چہرہ چو کج بابر شاہی چہرہ چو کج
 چہرہ چو کج بابر شاہی چہرہ چو کج

چو اب نوشتن نامہ شاہ ماوران برسم
 و روانہ شدن رستم بہا ماوران و جنگ کردن
 و تفریب شدن کیا و شہ

کہا اوئی پاسب کہ کاوس کے
 اگر توبی آویکا سید غین
 پڑا حکم نامہ کا اپنی جواب
 روانہ ہو سوی ماوران
 مخالف فی ہرج جمع لشکر کیا
 غرض چہ چاہا گران ہر شاہ
 کیا ہیوان فی مبار طلب

جہاندار کاوس بابر شاہی چہرہ چو کج
 پادشاہی چہرہ چو کج بابر شاہی
 چہرہ چو کج بابر شاہی چہرہ چو کج

جہاندار کاوس بابر شاہی چہرہ چو کج
 پادشاہی چہرہ چو کج بابر شاہی
 چہرہ چو کج بابر شاہی چہرہ چو کج

ہوا کی رسم سی جو بای جنگ
 رہی ہو کی ہو پڑ قابلین چان
 کہ کیا رکی اب تو حملہ کرو
 ہوئی خوشی کسیر زمین لکھو
 کہ کسیر پریشان ہوا صبر ہوش
 گیا تا سر خف چرخ برین
 نہ اروں تن اگر دم بمسہ

بشیر گز و نسان و خدنگ
بر از و مشتم و خرسند و جب
که یار به میر سهروردی طوف
و من غنیمت بهر آئی صل
یہ سکر شہنشاہ و فتح نہاد
کما حملہ آور و سوار سپاہ
شهنشاه و شاه از نیران
گهری او کی گیتی پریان است

حکومت پهلوی ای دینش در هر تری
به اولادی بنده بی راه
حضور به اندازد که کی طلب
بهر اولاد که با مشاطه و طرب
محقق که در چاکش میزارد
بویا پس دلان کا فزون ایثار

سید احمد علی

حوالہ نمبر ۱۰۰

کے لیے کہ میں نے تم سے کہا تھا کہ تم لوگ
میں سے کہو کہ میں نے تم سے کہا تھا کہ تم لوگ
میں سے کہو کہ میں نے تم سے کہا تھا کہ تم لوگ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

مولیٰ
 میرزا کا دہلی بادل
 خانہ دہلی کی پوری
 سوارانہ تہادہ کا کلان
 میرزا کا دہلی بادل
 خانہ دہلی کی پوری
 سوارانہ تہادہ کا کلان

[illegible][illegible]

و در هر چهار پیشین این چنین
 یازدهنل بی خوف و بیم خط
 نهین بهیشتا گواهی است
 جهان یواز رنگینا وان گوا
 تو خیمه سی سلاوا از رنگ و
 که تا بهلور لکوم می زمین
 کز و سوری اتری و کاسر

او پس خاک پر پهن کند و کیا
 جهان او روی زمین می آید
 هو می پرگزیند و سبب یزید
 سر کوه خسوفت که با قدم
 روانه هوا بر بلبل آید
 جهان شاه ایران گرفت ازینا
 مکرل مان خوا غفلت سین

سر روی پا ک گشت و گلی
 و یا سپید و انسی لبرین
 هوا و انسی لبرین و انسی
 و ان بر توفت کیا اکیم
 غرض کن کن علی است بلند
 و ان سایه و لا و کی و گلی
 بفکر سلطان هوا گوی

[illegible]

ای من کی بنی بنی بهر کرون
 سنا جبکہ اولادنی یہ کلام
 کیا خوف دیوہشت فی دیوہشت
 سوارون کے بولا کہ کیا بارکی
 دیوہشت کیونکہ منیچکر پچین
 گوئی پہلوان پیشتر سب سے تہا
 کما قتل کرنی چپ ورس ہر
 سپاہ مخانت گریزان ہوئے
 وہ اولادوان سی فراری تہا
 کیا نیز آرام رستم فی دن
 دیوہشت جاتا تھا کہ اوہ
 ہر گز چہ عاجز مل نامدار
 پہنچا اوہ کی نزدیک والی کند
 اوسی مذکورہ ہر شہ سو
 شجری دیامند اولاد کو

رستم کی پدست لشکر کرون
 توہن اور گئی ہوش اوہ کی تہا
 نہ ہرگز رہا آپ ہر پیشتر
 کہ وہ حملہ ورا کی اب بارگی
 سہ رستم گردای دمن
 اوسی پہلی رستم فی کشیک
 نہ آیا کوئی سپہوان پاس ہر
 بیابان میں کسیر پریشان ہوئے
 ورنہ شت پامی عمار ہوا
 ہوا اوہ کی دمن ورنہ دن
 غرض مثل روہاہ تہا حیا گر
 لیکن نچوڑا اوسی زنیہا
 لیا کینچ اولاد کو کر کی مند
 ہر اک چینی کی پاس کٹا ورا
 ہوا استراحت کسان نامجو

دیوہشت کیونکہ منیچکر پچین
 گوئی پہلوان پیشتر سب سے تہا
 کما قتل کرنی چپ ورس ہر
 سپاہ مخانت گریزان ہوئے
 وہ اولادوان سی فراری تہا
 کیا نیز آرام رستم فی دن
 دیوہشت جاتا تھا کہ اوہ
 ہر گز چہ عاجز مل نامدار
 پہنچا اوہ کی نزدیک والی کند
 اوسی مذکورہ ہر شہ سو
 شجری دیامند اولاد کو

دیوہشت کیونکہ منیچکر پچین
 گوئی پہلوان پیشتر سب سے تہا
 کما قتل کرنی چپ ورس ہر
 سپاہ مخانت گریزان ہوئے
 وہ اولادوان سی فراری تہا
 کیا نیز آرام رستم فی دن
 دیوہشت جاتا تھا کہ اوہ
 ہر گز چہ عاجز مل نامدار
 پہنچا اوہ کی نزدیک والی کند
 اوسی مذکورہ ہر شہ سو
 شجری دیامند اولاد کو

رستم زہد افغان
 ہر خصال منزل
 بیان احوال

[illegible]

بیان احسانِ نزل و مومن و مفتوح و طی کردن بتابید خدا

<p>روان و پُرانی سپهر بسجنگا ده سرشام بهر پیچا و داک چشمی پر بود چو یک رستم سکونت گزیند صراحی ایامه من او کی نمی بهت غوب نهاد او کی بر من لیس</p>	<p>در زالی او سر منیر و خجسته که سبز و سی متا خوبان تازه تب آلی و ان کی ناله چمن به متناطرحی که طنبور سینه عوض میی اگر دستم کی بیا</p>
---	--

تذکرہ احوال و خیالات مشرعیان

[illegible]

از وی نبد بید و دیده کی قبا و
 خداوند از رنگ وافر مهر بود
 نگارگری داور و پیش رو و شب
 بهوایک سازنده حاضر و آن
 کو آب و بهوای هبت خوشکوار
 به شکر کیا قصد بازندران
 که هرگز نهین اب محبی میل نبرم
 سبا و اگر چون من آرم گیر
 ز فردون و خنجا که جبرشید
 شقت بهی لازم بی فکری مثال
 به چین که شکر زانی کردن
 کسین چون آب سو ازندان
 به گفتار خاقان آفاق کسیر
 بفشار به بوی که بی باستانیک
 ز فردون چشمشید عالی و قار

تم پیر شاد کا دس سیرخ سنا
 جہان پرور و عدل گستر ہوا
 گکار سنی شمول عیش و طرب
 گکار کی نفس ریف ازندان
 سدا فعل گل ہی ہمیشہ بہار
 وزیر و نایب لایہ شاد و چہان
 ہر اول طلب کار میدان زرم
 تو بر باد ہو ملک و تاج و سیر
 نہیں کم ہی کچھ زور و قوت مجھی
 کہ قائم رہی ہندو ملک و مال
 ہر اک ملک میں حکمرانی کرو
 کروں سکھ و خطیب اپنا زبان
 ہوئی شکی حیران امیر و وزیر
 وہی چنین کہنی لگی یوں ہر اک
 منوہر شامہ شہ ناما دار ۱۲

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسى بن جعفر الطوسي

[illegible][illegible]

کتابخانه عمومی مجلس شورای اسلامی
تهران - خیابان ولیعصر - پلاک ۱۳۱
شماره ثبت کتابخانه: ۵۰۴۷۸
تاریخ ثبت: ۱۳۶۲

[illegible][illegible]

(Faint handwritten text at the bottom of the page)

[illegible]

(Handwritten notes at bottom right)

کو کشتیاں با رہ ان تاجدار
 نہت یون تملان میں برید
 عجب صاحب زور پیدا ہوا
 یل ملین رسم اس کا ہی نام
 بیان اس کی قوت کا میں کیا کروں
 جہاں کہی کہاں گی زمین سے
 کہ نہید پر بحر نوا فہرین
 بحر پر تیرا پیشہ لیا پد
 یہ بھی صلاست اسی ہو مجسم
 کہی نہایت خرمین شمس
 کیا وہی اور شہر نامہ روان

وہی سرد جنگ اور رزم و کار
 ولی اسلحہ کی کج جان
 نہ ہم پر شیر زاد کا ہوا
 زبون دوسری ہی پناہ کونام
 کہ میں مبدو اس کی میں شہید
 کہ کھلا ہوا ہی کین سے
 تو میں نامہ سی اس کی جڑ چوبین
 ولی اب گندہ قوت یاد کر
 نہوں کیندہ جہاں کشتیاں اور ہم
 تو اک نامہ دوسری کہاں نہیک
 سو کشتیاں شہر خرمین

نوشتن بنا صلح لشکر الی التواریک کعبه و

خود جهانرو شده گیا	پس پندار تو روان کا کیا مندوب
یہ ذکر کی کا شاہ فیہر	ہو اس میں گستاخانہ کا ہی تاجور

[illegible]

[Handwritten Persian script from a manuscript fragment]

[illegible]

یہ شکر دہ بولا کہ میں ہمت مند
تہمتن فی سر کو دیا ہر چہ کجا
تجہی تخت ایران مبارک ام
تہمتن سی بولایہ پہ نامور
دوبارہ عیت ایران سے
دم صبح پہ بول شادمان
ہوا اس طرف کو تراب گذر
یہ بکروان نوش کی بہر شہر
بہیمی مجھی اور مری باب کو
باب اویشی موسوی اس چلین
غرضی سوزی بیان میں شاد
قلون دلاور لی باوقار
یہ سر زمین پہونچی جب ایران
تہمتن شکر کی مقابل ہوا
قلون فی کائنات ہاوسیران

پدر بر پدر نام رکشا ہوں یاد
 بجا شتر خدشت کے لاکر کہا
 ہمیشہ ترا بخت و دولت بکام
 مجھی شکو اک خواب آیا نظر
 سر تخت شاہی تہا یا مجھی
 او ترکوہ سی اگی بیٹیا بیان
 بلطف خدا ہی مل نامور
 کھی پر پرستم فی بقینہ خوا
 دو با برغیندا می شتر نامجو
 شری سر پرستم تاج شاہی پرین
 روانہ ہوئی رستم و قیباد
 طر منی تہا کر شاہ سپ کی
 ہلو سدر و وہ بہت جان کے
 سو راز م و خاشا مل مول
 کہ سنہیہ ہو رستم کا وفد سنہ

[illegible]

کی قصور می آرد
 بهی بپوشان شاکی هم کار
 جو لشکر می کشد غافل بود
 ز دم بر یک پای هوا
 کی سحر نوغان پیلان
 بود هر می سما پیلان
 بهی بپوشان شاکی هم کار
 جو لشکر می کشد غافل بود
 ز دم بر یک پای هوا
 کی سحر نوغان پیلان
 بود هر می سما پیلان

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

[illegible]

روا توئی سر کمر
کیا فوج امیر الہی
نہیں کام تیرا میری
میری سامنی سی ہو
یہی پہنچو قدر خواہ
گنا گوار او سکوار
بہانوار زور خستہ
جگر بیان کا بابو

جہانگیر کا خوب آباد و شاد
پل زار اور بے پیمان
شب و روز تھی شاہ کی کشتیوں
جہانگیر باقبال فجاءہ و جلال
رہا شاه فرمازیں چ سال
پھر آخر کو پہونچا یا مریں
گئی جان غالب ہی کو یہی حال

ان قصص کے منظر پر

عرض ہی کسپر ایک طہاسپ کا ملکزادہ زوایس جو نگاہی نام شازال فی جبکہ یہ ماجرا کہ لی آخیری سی زو کو میان	جو انمردو دانستور و خوش لقا منراوار شاہی ہی بود لکر ام تو یونین رن ناموری کما ہو دین اتصہ قارن و ن
---	---

دستان آمدن ملک زاونہ و سرچھماپ
ہمراہی میں سیٹیاں و جاوس تخت شاہی

<p> ویا زلال کار کسکو پیغام مٹ مہیا ہی او رنگ شاہی مان طرف سیتا کنی ہوا تیز رو ہوئی گر و سب او کی فرمان پر ہوئی اک جہا کنو خوشی نو بنو ہوا اس ولایت میں پر نخل شاہ لڑائی کی ہرگز نہ لایا وہ تاب </p>	<p> حضور ملک را وہ پہونچا وجہ جب کہا یونکہ جلیپی سو سیستان خوشی ہی وہیں سائے قار کی نو جب آیا خداوند تاج و سیر ہوا جلوہ گر تخت شاہی پر زو سو ملک پارس و انکی سپاہ گیا شاہ پر سوئی فر سیاہ </p>
--	--

خداوند اورنگ و تاج و کلاه
ایوب کی پیکر شایب شاه

ایوب از شیراز ایران
در میان دشمنان

کتاب ایوب علی بن ابی طالب

کما بهر بزم غم نمی پهلوان
 و دعای کلام بی غم
 که در آن گریه و زاری
 نه بهر بزم غم نمی پهلوان
 و دعای کلام بی غم
 که در آن گریه و زاری
 نه بهر بزم غم نمی پهلوان

هزار دود و صد و بیست و یک
 سیکر و دویست و یک
 چنانچه در بارگاه و در
 چاقال کا ایستاده ایستاد
 چنانچه در بارگاه و در
 چاقال کا ایستاده ایستاد

هزار دود و صد و بیست و یک
 سیکر و دویست و یک
 چنانچه در بارگاه و در
 چاقال کا ایستاده ایستاد
 چنانچه در بارگاه و در
 چاقال کا ایستاده ایستاد

هزار دود و صد و بیست و یک
 سیکر و دویست و یک
 چنانچه در بارگاه و در
 چاقال کا ایستاده ایستاد
 چنانچه در بارگاه و در
 چاقال کا ایستاده ایستاد

هزار دود و صد و بیست و یک
 سیکر و دویست و یک
 چنانچه در بارگاه و در
 چاقال کا ایستاده ایستاد
 چنانچه در بارگاه و در
 چاقال کا ایستاده ایستاد

هوشاه دنگه و اندوه گین کہا ہتا سوجہ فی یکہ بان سران سپہ کو فرامہس کیا کہ غزوہ کی غالب کی سپاہ ظفر ایلی نہیں کہہ نظر اگر ہاگنی تو کہہ رہ جاسے یقین ہی کہ ہر دشمن شیر یہ بہتری کشتہ ہوں نہ نہیں جد ہوی تن سی را اگر سران سپہ فی پسنکر کہا والی اپنی بیو نکو رخصت کرو کہ تنہم ہر دیوئی تاکید و تن دوشمہ ہر دیوئی تاکید و تن کیا شاہ فی نفی پارس فن پیالار تو کہہ ہوی پیام	سخن باپ کا یاد آیا و ہین تجھی فوج ابرہی ہونچیا جہاندار فی ہر دیوئی کہا یہ سوچا کہ ہر کام اپنا تباہ کہ لشکر ہی پناز ہوں ہر ہر حفاظت کی اب جا کہاں تھا مجھی ہنسی ایجا دین کر کی ہر نہ جاؤ نہیں اب زندہ ہونین تو قائم رہی نام نیک ہر کہ ہر جنگ چاہ نہیں ہی ہا ہیالسی سو پارس ہجرو زمین ندہ اسی سرور اکمن انہیں کی عجمین پیار ہوی فیہ زار گو ہر نشان کہ لشکر تنگ گیا ہی تمام
--	--

ہوشاہ دنگه و اندوه گین
 کہا ہتا سوجہ فی یکہ بان
 سران سپہ کو فرامہس کیا
 کہ غزوہ کی غالب کی سپاہ
 ظفر ایلی نہیں کہہ نظر
 اگر ہاگنی تو کہہ رہ جاسے
 یقین ہی کہ ہر دشمن شیر
 یہ بہتری کشتہ ہوں نہ نہیں
 جد ہوی تن سی را اگر
 سران سپہ فی پسنکر کہا
 والی اپنی بیو نکو رخصت کرو
 کہ تنہم ہر دیوئی تاکید و تن
 دوشمہ ہر دیوئی تاکید و تن
 کیا شاہ فی نفی پارس فن
 پیالار تو کہہ ہوی پیام

ہوشاہ دنگه و اندوه گین
 کہا ہتا سوجہ فی یکہ بان
 سران سپہ کو فرامہس کیا
 کہ غزوہ کی غالب کی سپاہ
 ظفر ایلی نہیں کہہ نظر
 اگر ہاگنی تو کہہ رہ جاسے
 یقین ہی کہ ہر دشمن شیر
 یہ بہتری کشتہ ہوں نہ نہیں
 جد ہوی تن سی را اگر
 سران سپہ فی پسنکر کہا
 والی اپنی بیو نکو رخصت کرو
 کہ تنہم ہر دیوئی تاکید و تن
 دوشمہ ہر دیوئی تاکید و تن
 کیا شاہ فی نفی پارس فن
 پیالار تو کہہ ہوی پیام

[illegible]

کسی که در این عالم است
بسیار است که در این عالم است
و در این عالم است که در این عالم است
و در این عالم است که در این عالم است

که ای پهلوان جهان شاره دعای کی هر یون از شریکا نهین چاهتا خواب د آرام کیم مجبی چای سپ اور و خود خندگ و سنان گز و شمشیر یگفتار سن سام شادان هوا کیا ایک ترتیب جشن طرب هوا نشامی کا حرم نور نهین نال اور سام سی کچھ خطر جہانمین ہوا رستم پہلوان و مان پر کری کون گشت گشتی کردن تازہ آئین صفاک اب وہ اس یاد کوئی سی تماشاکام یہ آئی خبر سام کو بعد از ان اور ہر کا کیا قصد ہر سام فی	جہان جب تک ہی تو آباد رہ کہ ہون کترین نیدہ سام کا نعیش و طرب ہی کہو کا کیم نہین مین طلبکار ساز و خود تن بے گالان کردن ق خون رخ او سکا بزنک گلستان ہوا ہوئی باؤ کش بزم غمخیزین سب تو مولاوہ حراب بست غور نہ شاہ جہانگیر کا محبو و بہ شمشیر خونریز و گزر گران رہی ہر کسی طاقت سرگشتی ملاؤن حد و کو تیر خاک اب تسکمان اور سپہی نال سام کہ پر زور ہر ہو گشتی شنان تو رخصت اور ہر چای آرام
---	---

اور ان کا بیان ران کو
اور ان کا بیان ران کو
اور ان کا بیان ران کو
اور ان کا بیان ران کو

کیا پهلوان فی جہان
کیا پهلوان فی جہان
کیا پهلوان فی جہان
کیا پهلوان فی جہان

اور ان کا بیان ران کو
اور ان کا بیان ران کو
اور ان کا بیان ران کو
اور ان کا بیان ران کو

اور ان کا بیان ران کو
اور ان کا بیان ران کو
اور ان کا بیان ران کو
اور ان کا بیان ران کو

اور ان کا بیان ران کو
اور ان کا بیان ران کو
اور ان کا بیان ران کو
اور ان کا بیان ران کو

اور ان کا بیان ران کو
اور ان کا بیان ران کو
اور ان کا بیان ران کو
اور ان کا بیان ران کو

اور ان کا بیان ران کو
اور ان کا بیان ران کو
اور ان کا بیان ران کو
اور ان کا بیان ران کو

[illegible]

کلامی بر کر که در دنیا بدید که
 در این دنیای باقی از دنیا
 عباد او سکون است از این دنیا
 و در این دنیا که در دنیا بدید که
 در این دنیا که در دنیا بدید که
 در این دنیا که در دنیا بدید که

[illegible][illegible]

که می شناسی کیارال
 جهان من قافله زارال
 که می شناسی کیارال
 جهان من قافله زارال
 که می شناسی کیارال
 جهان من قافله زارال

که می شناسی کیارال
 جهان من قافله زارال
 که می شناسی کیارال
 جهان من قافله زارال
 که می شناسی کیارال
 جهان من قافله زارال

که می شناسی کیارال
 جهان من قافله زارال
 که می شناسی کیارال
 جهان من قافله زارال
 که می شناسی کیارال
 جهان من قافله زارال

که می شناسی کیارال
 جهان من قافله زارال
 که می شناسی کیارال
 جهان من قافله زارال
 که می شناسی کیارال
 جهان من قافله زارال

که می شناسی کیارال
 جهان من قافله زارال
 که می شناسی کیارال
 جهان من قافله زارال
 که می شناسی کیارال
 جهان من قافله زارال

همی از حال پر جسم کر
 پذیرا هوئی او کی میگرد عا
 نظری که جو سیرغ فی تا کمان
 و به سیرغ آید وین پیش سام
 به سیرغ فی سامی پیر کما
 بهت عاجزی سام فی او کی کی
 کیارال کو کار وانی طلب
 به او انی سیرغ فی زال کو
 که می یون که لپی به اپنا پسر
 به او خوش می سام حرم وین
 و فی اپنی سیرغ فی چند پر
 جو مشکلی کو فی پیش آدمی سختی
 شتابی می به پیو پیو وین وان آنکر
 بهری پی می وین لغت تری
 بهی یو کنا تو میل وینار

که می یون که لپی به اپنا پسر
 به او خوش می سام حرم وین
 و فی اپنی سیرغ فی چند پر
 جو مشکلی کو فی پیش آدمی سختی
 شتابی می به پیو پیو وین وان آنکر
 بهری پی می وین لغت تری
 بهی یو کنا تو میل وینار

که می یون که لپی به اپنا پسر
 به او خوش می سام حرم وین
 و فی اپنی سیرغ فی چند پر
 جو مشکلی کو فی پیش آدمی سختی
 شتابی می به پیو پیو وین وان آنکر
 بهری پی می وین لغت تری
 بهی یو کنا تو میل وینار

کشتن خاکهای پاک
جوانه خندان
سوزد او سکاکی
بن او سکاکی
سوزد او سکاکی
بن او سکاکی
سوزد او سکاکی
بن او سکاکی

نیمه جادو که بر جادو
جانی ازین لشکر پاک
پیش ازین لشکر پاک
پیش ازین لشکر پاک
پیش ازین لشکر پاک
پیش ازین لشکر پاک
پیش ازین لشکر پاک
پیش ازین لشکر پاک

دوان کام تها سبک
زین خوشی او کی بونی
منو چهر کی غالب کی سپاه
که آیا نظر او کنو اپنا گزند
که غالب کی ج فوج خشمیم
سواسو اطلی مصلحت کی ای
تبه او سکو هم زیر گردن کرین
که ده بد نهادن سید او کر
کیا چایستی مین غصبت مین
کما به خبر دار لشکر کی اب
کین گاه مین آپ مینا و شاه
کی سانه اپنی بی کار زار
جهان تیره پس هوکیا سیر
سواران جنگی کی سوهار
خوار زبانی سپه سهر

من دجان که چاکرین تها
جوی کشته جنگ اوران
ولیکن بتائید لطف ال
پوی تو روز سلم بن درمند
لکی کینی با هم ده و دو لیم
سباد که غالب پوکل او بری
منو چهر بر آج شخون کرین
منو چهر کو بی یه پوچنی خبر
شب خوشکار کستی مین چه جرم
دین کی قاز مکرش فی طلب
عوض سون کر او سکو کی سپاه
سواران جنگ از ماسی هزار
کی نصف سی ات حیدم گند
روانه هو تو رنجوت شمار
بیزم شب خون ده ایاحد هر

کشتن خاکهای پاک
جوانه خندان
سوزد او سکاکی
بن او سکاکی
سوزد او سکاکی
بن او سکاکی
سوزد او سکاکی
بن او سکاکی

کشتن خاکهای پاک
جوانه خندان
سوزد او سکاکی
بن او سکاکی
سوزد او سکاکی
بن او سکاکی
سوزد او سکاکی
بن او سکاکی

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

اور کسی چٹا کس میں یہاں
بروز آزاہر چاندرو ہے
وہ دونوں جٹا کار سیدا کر
پورا ہستہ ایک کی انجمن
یہ بولی ترحیح فرزند رنگ
مبادو منو چہ ہوی ولیر
یہی مصحت ہی کہ لیک سیاہ
کرن چکا اراں بن ہم چک

[illegible]

جنگ منوچہر با بلم و توفیح یافتن منوچہر

سید محمد بن علی

نشستن تجنت و فانی و نهی و نهی

جی ہاں، میں نے اس کی سزا سنائی ہے۔

که چنانکه منوچهری کجی رزم	کیا مسلم از توفی جب عظیم
یلان توند دخی سوار	فرابهر کمالی شارب
نبرد از میان توران زمین	سواران زرمی ترکمان چین

میں نے اس کو دیکھا ہے کہ وہ اپنے
صاحب کے سامنے بیٹھ کر دعا کرتا ہے

[illegible][illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست
 چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست
 چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست
 چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست

چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست
 چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست
 چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست
 چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست

چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست
 چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست
 چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست
 چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست

چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست
 چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست
 چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست
 چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست

چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست
 چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست
 چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست
 چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست

خواب دیدن صفاک و
 خواب دیدن صفاک و
 خواب دیدن صفاک و
 خواب دیدن صفاک و

یک صفاک کا ایچے
 کما سوی خاقان چین پر پر
 لیا
 حال پریشان و بند گران
 یکا نهین بر جهان و بستد
 عیثی بر جود و ت پر بهولی کو
 یہ دولت بھی ہی آہ ناپا دار
 فرا و کینا حال حبشید شاہ
 ہوا وہ گرفتار زنجیر و بند
 خبر سکی بولایہ صفاک شاہ
 کیا جبکہ جسم اگی صفاک کی
 فقط پاؤنہین کچہ زنجیر تیر
 المہی تمام او کا چہ ہزار و
 او تہا تا انتہا شرم کی سوزن
 خوشی ہی و صفاک بید او گر

کہ ہاتھ او کی تو بھی ہی تو بھی
 کہین اتفاق جو گدرا او پر
 گرفتار رہا و سکو و میں کیا
 کیا سوی صفاک جسم کو رو
 کیسا نہین جس طرح گرد و پا
 طرح کل کی شادی ہی بهولی کو
 نہ دنیا کو ہی کچہ ثبات و قرار
 کہ تہا چنے پر جکا تاج و کلاہ
 او ہی چنے گرد و ہنی ہونچا گزند
 کہ بیان جسم کو لاو سجال تباہ
 پس پشت ہی ماتہ و دو بند
 بند ہی تن او کی گردن
 گرفتار خوار تہا وہ سیکر
 او تہا ہنی تنی و سکی ہون
 ہوا خندہ زن حال یہ دیکر

چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست
 چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست
 چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست
 چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست

چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست
 چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست
 چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست
 چرخ از آتش کجاست که در آتش کجاست

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
تألیف: میرزا یحیی خان
تصحیح: میرزا یحیی خان
مطبع: مطبعه خاندان قاجاریه
سال: ۱۲۸۵

[illegible]

یہ ہی باورسی بخت کی بسر
 سفر راوسی بازدر صبح گاہ
 کہ ہو مجھ سی خوشو و شہر بار
 مجھی لطف سی اور مستلیم دی
 نہ سکرو وہ دلدار زونی لگی
 یہ بولی کہ اسی حسرت و ناجو
 روا کر کہ خونری شاو جم
 خجلی اپنی کشورین اگر نہا
 او مشابہی دل سی ذرا نیجا
 سدا تحت و دپسم رہتا نہیں
 نہ پنا سو ملک و دپسیم کو
 نہ چارہ پرچو و پیداگر
 کز غریبان نہ کہ تو پسند
 تو حشید کو بھی مت کہ جدا
 یہ لکھوہ روئی لگی نازنا

[illegible][illegible]

ند آرا جان بی که همکوب
 خلایق ز عوالتش بی محو
 غرض آخر کار لایا و هر
 عنایت سجد تو میری وصل کو
 بهت شاه میری جو بی سگار
 که تجریر دل زار دیوانه هتا
 تو محبتی لاکرم و لدا سی
 نه نه شوقی گرم آغوش اب
 جلی کی هن در می بقرار
 نه نه تو کرون اپنی سینه کو چک
 یہ کہر لگی رون بی اختیار
 مقرر بی تو هم می بی نقین
 یہ ان تجریر صدفی کون ملک جهان
 جو کچھ رستی بی تو و مات تو
 کیا دخت فی جب بهت نگار

نورین شکست او ناکو نینج
 کی طبع تیری ملاقات ہو
 مرا جذبہ دل بھی کینج کر
 کہ تجسی ہوئی آپ میں کا جو
 نہ قبال مینی کیا زینهار
 تری عشق میں سب کجا پتا
 پر پھر و ما بر خسار سی
 تو صد حیف ہی اور بر غصہ
 خلکی ای محبتی ہو کتنا
 کرون اکو اکید میں ہلاک
 زبان پر یہ لانی کہانی مدا
 تو اوار کرتا بہا کیوں نہیں
 تو کہ تجسی از ہفتہ عیان
 رکھی کون ہی پوشیدہ ہا جو
 یہ کہنی گکاتب شہر نامہ ارا

محبوبی کی سحر آمیز دنیا
 میں ہر لمحہ تجھے دیکھتا ہوں
 تجھے دیکھ کر دل میں آواز آتا ہے
 کہ تیرے بغیر زندگی بے معنی ہے

محبوبی کی سحر آمیز دنیا
 میں ہر لمحہ تجھے دیکھتا ہوں
 تجھے دیکھ کر دل میں آواز آتا ہے
 کہ تیرے بغیر زندگی بے معنی ہے

محبوبی کی سحر آمیز دنیا
 میں ہر لمحہ تجھے دیکھتا ہوں
 تجھے دیکھ کر دل میں آواز آتا ہے
 کہ تیرے بغیر زندگی بے معنی ہے

محبوبی کی سحر آمیز دنیا
 میں ہر لمحہ تجھے دیکھتا ہوں
 تجھے دیکھ کر دل میں آواز آتا ہے
 کہ تیرے بغیر زندگی بے معنی ہے

محبوبی کی سحر آمیز دنیا
 میں ہر لمحہ تجھے دیکھتا ہوں
 تجھے دیکھ کر دل میں آواز آتا ہے
 کہ تیرے بغیر زندگی بے معنی ہے

محبوبی کی سحر آمیز دنیا
 میں ہر لمحہ تجھے دیکھتا ہوں
 تجھے دیکھ کر دل میں آواز آتا ہے
 کہ تیرے بغیر زندگی بے معنی ہے

محبوبی کی سحر آمیز دنیا
 میں ہر لمحہ تجھے دیکھتا ہوں
 تجھے دیکھ کر دل میں آواز آتا ہے
 کہ تیرے بغیر زندگی بے معنی ہے

[illegible]

وہی دل میں رہا
زیادہ شہر کی افقت ہو
کمان ہاتھی الٹی جھکی رکھے
کیا غصہ پڑی اور بہت عاجزی
کہا ہر کسب میں کہ ایسی تیکہ
گردن گردن نیکار اودہ کو
تو چوہل چلی جا چلی اور سن سکون
لجھد شوق سم شہزادہ
مرا اس شخص ہی وہ شہزادہ
کہ وہی ہم غم میں شہزادہ
کہ وہی ہم غم میں شہزادہ

ملا که به هم ای بی نظار
کمی سوختی جسمی بیدر و غ

و ده دو نوی ساز
ایدم می بند ز اورا دم باز پند

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

صفا کز آتش چرخشید رسیدن و شهر ایلان بناس و گیر و
شیرخان او را و خروالی زابلستان و عهدن با او

<p>یهر لک کشورین چرخ خبر رکبی بی دیر سیاهی پاس یهریت شاه کی دیرین بزرگان ایران کی جسدی هونی پیش صفاک حاضری بیان کر کی حال ایران تمام اگر فوج سرکار جوی او هر یسکر وین لشکر بکیران و جسدی همی آقابل هوا شکست و سی کمانی بهنگام جنگ جواب او خرت برهم هوا را کونی همی پیر نه همراه جسم هوا شاه صفاک ایران کا شاه</p>	<p>که صفاک شاهنشهر تاجور جونی کیکه و تی هین و هین و جوس که دینی لگی لوگ هر شهرین هونی بخوف تی سوده انکی کر حیت باندی بی بندگی کیا عرض من کاشی شرف و کرم تو بانه آوی و ملک بی و و تر کیا شاه فی سانه او بکی و دان ولی کام دل کچه ز حال هوا گزیان هوا شاه جم بید رنگ تو بجم او رتبه لشکر جسم هوا کسی سمت تنها کیا شاه جم هوا و نصیب او سکی تاج کلوا</p>
---	---

صفا کز آتش چرخشید رسیدن و شهر ایلان بناس و گیر و
شیرخان او را و خروالی زابلستان و عهدن با او

صفا کز آتش چرخشید رسیدن و شهر ایلان بناس و گیر و
شیرخان او را و خروالی زابلستان و عهدن با او

صفا کز آتش چرخشید رسیدن و شهر ایلان بناس و گیر و
شیرخان او را و خروالی زابلستان و عهدن با او

صفا کز آتش چرخشید رسیدن و شهر ایلان بناس و گیر و
شیرخان او را و خروالی زابلستان و عهدن با او

صفا کز آتش چرخشید رسیدن و شهر ایلان بناس و گیر و
شیرخان او را و خروالی زابلستان و عهدن با او

وہی کہ وہ چار چور تھا
تو خون پیر و سکر منہ لڑی
نہ ہو غور اور ہیکو پہنچی
ہی تیری گونہ پہنچ کر
پہری عہد ہی ای نامود
گر اس کام کی تو کراؤ گز
یہ دلا وہ ایس کیا مال
کی شہزادی کی یہاں تہب
وہ پیداک پہنچا منظر ہو
وہ دین و دین ہی جو دور
نہ زمان چورن میں نہ ہی
یہ گفتار تو بایں نہ دی

چندین سال
چندین سال

اسلام
اسلام

وہ
وہ

چندین سال
چندین سال

چندین سال
چندین سال

چندین سال
چندین سال

چندین سال
چندین سال

کیا او سکون میں ان سوئی
سیاکہ فی جہدم ہی نہیں
کہ اب حکم کا ہونین اسید
کیو مرث فی او سکونیت کیا
جو وہ بادشہزادہ جنگ جو
تو ہر ماتہ سی بچہ دیو کی
سیاکہ ہوا زگرہ میں ملاک
یکایک جو لشکر فی کمانی گت
خسرو کیو مرث کی روان
سیاکہ کا کیساں ماتم کہا
سنی بجا او سکی اک و غریب
کہ لباب حبیبی کو گشتیار
ذرا کہ تو دلو قرین جو
منظر قوسو کا افضل خدا
زمین دیو ناپاک سی پاک کر

کہ تاہو کیو مرث سی کینہ خواہ
کیا عرض جا کر حضور پدر
جو ہو حکم جاوون پی کا زار
بہت او سکے ہر اہ لشکر دیا
ہوا بچہ دیو سیکے رو رو
نہ ہرگز ہونی ہر ہائی او سی
وہ جسم او سکا نہ خون خاک
سپر سرین فی کیا سکوست
ہوا شاہ نگین و گرہ کینان
دل و جان کو اپنی عزم کہا
ہوا شاہ کو دیون عیان رخسار
زیادہ ہو نو ح کر ز نیار
کہ اب جاکی دیو و لشکر گشت
ولیر اندہ دیو و سنی سونین خواہ
رخ دیو سرکش تر خاک کر

چندین سال
چندین سال

چندین سال
چندین سال

چندین سال
چندین سال

چندین سال
چندین سال

چندین سال
چندین سال

چندین سال
چندین سال

چندین سال
چندین سال

چندین سال
چندین سال

چندین سال
چندین سال

چندین سال
چندین سال

چندین سال
چندین سال

چندین سال
چندین سال

الدعوات

عَلَاكَ يَا حَبِيبُ

حضرت علی بن ابی طالب

نورنگا بن مہاراجا کی پسر اور مرزا خان
کشی و گولگاہی صاحبہ کی بیٹی کی کہانی

[illegible][illegible][illegible]

کبھی می فریدون کو وہ بگنگاہ	کر گیا چہ شید کو وہ تباہ
کبھی ناتواں کو بخشی وہ در	سید ماں کو گاہی کرسی شل
جن روپیہ و انسان سو روپے	مرد و پسر و زہرہ و شتری
کئی اوسنی قد شہی پیل تمام	نہاں ہی ہوی سوچہ پد تمام

[illegible]

کتابخانه عمومی سازمان
فرهنگ و هنر شهرستان
تورکمانستان
تورکمانستان

